

ସ୍ଵୀକାର

The Sweekar **स्वीकार**

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସମ୍ପାଦକ : ଏ ଶରତ ନାରାୟଣ ବେହେରା

RNI No. 66443/94

ଦେଶରେ ୧୦ ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଅଛନ୍ତି ଜଣେ ଡାକ୍ତର

ସମ୍ବଲପୁର: ଦେଶରେ ୧୦ ହଜାର ୧୮୯ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମାତ୍ର ଜଣେ ଡାକ୍ତର ରହିଥିବା ବେଳେ ୯୦ ହଜାର ୩୪୩ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଡାକ୍ତରଖାନା ରହିଛି । ସମାଜରୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଅନୁଗ୍ରହରତା, ବୈଷମ୍ୟ ଦୂର କରି ଲୋକଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ ଲାଗି ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଅଭିଯାନ ଜାରି ରଖିଥିବା ଅକ୍ଟୋପା ମଧ୍ୟରୁ ଜାରି ଏକ ରିପୋର୍ଟରେ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଅକ୍ଟୋପାମର ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମୀଣ ଭାବରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବାକୁ ସ୍ଥିତି ଆହୁରି ସମୀପ ରହିଛି । ଗାଁରେ ୩୪୩୦ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଶଯ୍ୟା, ସହରରେ ୮୬୯ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଶଯ୍ୟା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ

ଆୟୁଷ୍ଠାନ ଯୋଜନା ଦେଶର ସର୍ବବୃହତ୍ ବାମା ଯୋଜନା । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସାମାଜିକ ଡାକ୍ତର ୪୦ ପ୍ରତିଶତ ଏହି ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ । ହେଲେ ୫୦ କୋଟି ଲୋକ ଏହି ଯୋଜନାର ବାଦ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନାରେ ଗାଁର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ୫ ହଜାର, ସହରରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି ପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଜ ପକେଟରୁ ହାରାହାରି ୨୩୯୪ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା ପାଇଁ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା ବଜେଟକୁ ୨୦୨୧ ମସିହାରେ ୯.୮ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି । ଗତ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା

ରୋଗୀଙ୍କୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ମିଳୁଥିବା ଔଷଧ ୩୧.୨ ପ୍ରତିଶତରୁ ୮.୯ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିବା ବେଳେ ଆରଟିଡୋର ରୋଗୀଙ୍କୁ ୧୭.୮ ପ୍ରତିଶତରୁ ୫.୯ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ଦେଶରେ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଥାନ ପଞ୍ଚମରେ ରହିଛି । ଦେଶରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା ପ୍ରଦାନ ଲାଗି ହାରାହାରି ୧୨୬୧ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ୧୪୬୧ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଲୋକେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା ପାଇଁ ହାରାହାରି ୪୨୨୬ ଟଙ୍କା ପକେଟରୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବା ବେଳେ ଦେଶରେ ଏହା ହାରାହାରି ୩୧୯୭ ଟଙ୍କା ରହିଛି । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିହାର ସବୁଠାରୁ ତଳେ

ରହିଥିବା ବେଳେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଦ୍ଵିତୀୟ ସର୍ବନିମ୍ନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରେ ବୋଲି ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ସେହିପରି ଶିଶୁଙ୍କୁ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଜାତୀୟ ହାରଠାରୁ ଆଗୁଆ ରହିଛି । ପୋଲିଓ, ହେପାଟାଇଟିସ୍ ଭଳି ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଓଡ଼ିଶାର ୫ ରୁ ୪ ଶିଶୁଙ୍କୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି । ଦେଶରେ ୧୨ ରୁ ୨୩ ମାସର ୬୨ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ୭୮.୬ ପ୍ରତିଶତ ଶିଶୁ ଏହି ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଉଚ୍ଚତା ତୁଳନାରେ ଆବଶ୍ୟକ ଓଜନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶିଶୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହିସାବକୁ ନେଲେ ରାଜ୍ୟର ହାର ଜାତୀୟ ହାରଠାରୁ ପଛରେ ରହିଛି ।

କରୋନା ସତ୍ତ୍ଵେ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଗୁଣା

ଭୁବନେଶ୍ଵର: କରୋନା ମହାମାରୀ ପ୍ରଭାବରେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵର ଅର୍ଥନୀତି ଧ୍ରୁମେଇ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଭାରତର ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି । ତେବେ ଏପରି ସମୟରେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଗୁଣା ରହିଛି । ୨୦୨୧ ଜୁନ୍ ମାସ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ସାମଗ୍ରିକ ରାଜସ୍ଵ ସଂଗ୍ରହ ପରିମାଣ ୧୭୬୫.୬ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଛୁଇଁଛି । ଗତବର୍ଷ ସମାନ ଅବଧିରେ ଏହା ୮୩୦୭ କୋଟି ୫୪ ଲକ୍ଷ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଜୁନ ଶେଷ ତୁଳନାରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ସାମଗ୍ରିକ ରାଜସ୍ଵ ପରିମାଣ ସଂଗ୍ରହ ୧୧୨.୫୪ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହି ସମୟରେ ନିଜସ୍ଵ ଚଳଣି ସଂଗ୍ରହ ବାବଦକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୮୦୩୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅଣ ଚଳଣି ରାଜସ୍ଵ ବାବଦକୁ ୯୬୨୧.୧୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି । ଗତବର୍ଷ ସମାନ ସମୟରେ ନିଜସ୍ଵ ଚଳଣି ରାଜସ୍ଵ ବାବଦକୁ ସରକାର ୪୬୦୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଆହାତ କରିଥିବା ବେଳେ ଅଣ ଚଳଣି ରାଜସ୍ଵ ବାବଦକୁ ୮୩୦୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଆହାତ କରିଥିଲେ । ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନାରେ '୫ଟି' ର ଉପଯୋଗ ଏବଂ ଦୂରଦର୍ଶୀ ନୀତି ପ୍ରଣୟନ ଯୋଗୁଁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିଥିବା କୁହାଯାଉଛି । ରାଜ୍ୟ ଲୋକସେବା ଭବନରେ ଡିଜିଟାଲ ମୋଡରେ ମୁଖ୍ୟ ସଚିବ ସୁରେଶ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ ସଚିବସଭା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବଜେଟ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସମ୍ପର୍କିତ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ଜୁନ୍ ମାସ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ମୋଟ ୨୫୧୯.୯୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏହା ଗତବର୍ଷ ଜୁନ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ୨୦୨୬.୯୯ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ଚଳିତ ଜୁନ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ବଜେଟ ଅର୍ଥ ୨୪.୨୯ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ପାରିଛି । ସେହିପରି ଗତବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବ୍ୟୟରେ ଅଧିକ ୫୫.୬୨ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ ପାରିଛି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ନ ଯୋଜନାର ତଦନ୍ତ ଦାବି

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ : ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗରିବ କଲ୍ୟାଣ ଅନ୍ନ ଯୋଜନାର ଜାଲିଆତି ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହାର ତଦନ୍ତ ଲାଗି ବିଜେପି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଦାବି କରିଛି । ବିଜେପିର ଦୁଇ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ଅଶ୍ଵିନୀ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ସହ ୪ ଜଣ ସାଂସଦ କେନ୍ଦ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନ, ଖାଦ୍ୟ ଓ ସାଧାରଣ ବଣ୍ଟନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପିୟୁଷ ଗୋଏଲଙ୍କୁ ଭେଟି ଏକ ସ୍ଵାରକପତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗରିବ କଲ୍ୟାଣ ଅନ୍ନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଅନିୟମିତତା, ହେରଫେର ତଥା ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଅବଗତ କରିବା ସହ ଅଭାବୀ ତଥା ଯୋଗ୍ୟ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ନେଇ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ରର ଏହି ଯୋଜନାରୁ ଅଧିକାଂଶ ଗରିବ ହିତାଧିକାରୀ ଲାଭ ପାଇପାରୁ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି ।



ପ୍ରତିନିଧି ଦଳରେ ଦୁଇ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ବାଲେଶ୍ଵର ସାଂସଦ ପ୍ରତାପ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, କଳାହାଣ୍ଡି ସାଂସଦ ବସନ୍ତ ପଣ୍ଡା, ସମ୍ବଲପୁର ସାଂସଦ ନୀତେଶ ଗଙ୍ଗଠେବ, ବଲାଙ୍ଗୀର ସାଂସଦ ସଂଗୀତା ସିଂହଦେଓ ପ୍ରମୁଖ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣାରେ ତୁରନ୍ତ ତଦନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ବେଲପାହାଡ଼ ଯୁବିଏରସିରେ ଅସ୍ଵୋପଚାର ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟିତ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା : ବେଲପାହାଡ଼ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ନୂତନ ଭାବରେ ନିର୍ମିତ ଅସ୍ଵୋପଚାର ଗୃହକୁ ବିଧାୟକ ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମହାନ୍ତି ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି । ୪୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଅନେକରେ ଯୋଗାଣ, ୧୯.୯୯ ଲକ୍ଷରେ ଡାକ୍ତର ଓ ଝାଡ଼ା କ୍ଵାର୍ଟର ନିର୍ବାକରଣ, ୨୧.୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଅନେକ ପାଚେରୀ ନିର୍ମାଣ କାମକୁ ବିଧାୟକ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଅବସରରେ ବେଲପାହାଡ଼ ନାଗରିକ ମଞ୍ଚର ସଂଯୋଜକ ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଶତପଥୀଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ଵରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସିଡିଏମ୍ଓ ଡାକ୍ତର ଲାଲ ମୋହନ ରାଉତରାୟ, ବେଲପାହାଡ଼ ପୌର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଲୋକନାଥ ତିଡ଼ିଆ, ସାଂସଦ ପ୍ରତିନିଧି ରମେଶ ଜୟଶାଳ, ଡାକ୍ତର ଜଣାପ ଯା, ଡିଆର୍ଏଲ୍ କ୍ରୋସାଳ ଏକିଏମ୍ ପିଆରଓ ତରୁଣ ସତ୍ତ୍ଵେଷ କୁମାର ମିଶ୍ର, କୈଳାସ ନାଏକ, ଶମ୍ଭୁ ମହାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖ ମଞ୍ଚସଭା ଥିଲେ । ଏ ଅବସରରେ ଡାକ୍ତରଖାନାର ଉନ୍ନତିକରଣ ଦାବିରେ ଆମରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିବା ଏ.କେ ମିଶ୍ର, ଗୁଣନିଧି ପତି, ଶ୍ୟାମ ଶତପଥୀ, କହ୍ନୁକ ସେଠ, କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ଶିଶି ଭୂଷଣ ମେହେର, ଡା. ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଜୟଶାଳଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପାରସନାଥ ଜୟଶାଳଙ୍କୁ ବିଧାୟକ ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ସମର୍ପିତ କରିଥିଲେ ।



ଅସ୍ଵୋପଚାର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ହସ୍ପିଟାଲ ପରିସରରେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ ଜଳ ମେସିନ୍‌କୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିବା ସହ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିସହ ୯.୩୯ ଲକ୍ଷରେ ହସ୍ପିଟାଲରେ ନିୟମିତ ବର୍ଷ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ଅନେକରେ

ସୋହେଲାରେ ମିଶନ ଶକ୍ତିଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟିତ

ବରଗଡ଼ : ସୋହେଲା ସ୍ଥିତ ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁ ବିକାଶ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିକଟରେ ମିଶନ ଶକ୍ତି ଗୃହ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇଛି । ମୁଖ୍ୟଅତିଥି ଭାବେ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଶାନ୍ତା ସିଂ ଯୋଗଦେଇ ଏହାକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁ ବିକାଶ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ରାମେଶ୍ଵରୀ ସାହୁଙ୍କ ସଂଯୋଜନାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଭାରେ ବୃକ୍ଷ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ମିଶନ ଶକ୍ତି ସଂଯୋଜକା ଗୁଲି ରାଉତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ଅବସରରେ ୧୦ଟି ସ୍ଵୟଂ ସହାୟକା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲୋଣାଏଁ ରଣ ଆକାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ମିଶନ ଶକ୍ତି ସଂଯୋଜକା ଗୁଲି ରାଉତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।



ଏହି ଅବସରରେ ୧୦ଟି ସ୍ଵୟଂ ସହାୟକା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲୋଣାଏଁ ରଣ ଆକାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ମିଶନ ଶକ୍ତି ସଂଯୋଜକା ଗୁଲି ରାଉତ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ..

				
ଅକାପଣ ଦୂର କରେ ବିଟ୍	ତେଜୁର ମହୌଷଧି ଅମୃତ ଭଣ୍ଡା ପତ୍ର	ବହୁ ଉପକାରୀ ପାଣିକଖାରୁ	କ୍ୟାନ୍ସର ଦୂର କରିବ ଅଜୁର ମଞ୍ଜି	ଗାଗୁଡାନାର ଉପକାରିତା

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୨ ମେଗା ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ : ଓଏମବିଏଡିସି ଯୋଜନାରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ବୃହତ୍ ଗ୍ରାମ୍ୟ ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ଏହାର ଟେଣ୍ଡରକୁ କ୍ୟାବିନେଟ ଅନୁମୋଦନ କରିଛି । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଜିଲ୍ଲାର ୪ ବ୍ଲକ ଅଧୀନ ୪୯ ପଞ୍ଚାୟତର ୧୯୫ ଗ୍ରାମରେ ରହୁଥିବା ପ୍ରାୟ ୨,୫୯,୨୧୭ ଲୋକଙ୍କୁ ନିରାପଦ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।

ସେଥିରୁ ବିସ୍ତା ବ୍ଲକର ୧୨ ପଞ୍ଚାୟତର ୬୨ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୬୩,୧୩୮ ଜଣ, ଲାଠିକଟା ବ୍ଲକ ୧୭ ପଞ୍ଚାୟତର ୭୦ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୧,୦୪,୯୩୦ ଜଣ ଲୋକ,

ଲକ୍ଷ୍ମଣପଡ଼ା ବ୍ଲକ ଅଧୀନ ୭ ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୭୦ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୩୪,୯୧୭ ଜଣ ଲୋକ ଓ ବଣାଇ ବ୍ଲକ ୧୩ ପଞ୍ଚାୟତର ୯୩ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୫୬ ହଜାର ଲୋକ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଉପକୃତ ହେବେ । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସନ୍ତା ୨୪ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ୩୮୮ କୋଟି ୮୧ ଲକ୍ଷ ୮୭ ହଜାର ୩୮୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ମେଗା ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ମାଧ୍ୟମରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ୬ ବ୍ଲକ ୮୪ ପଞ୍ଚାୟତ ୪୨୧ ଗ୍ରାମର ୩,୭୮,୭୯୦ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।

ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ବାଲିଶଙ୍କରା ବ୍ଲକର ୧୯ ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୮୫ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାୟ ୮୭,୯୮୦ ଜଣ ଲୋକ, ଲେଫ୍ଟିପଡ଼ା ବ୍ଲକ ଅଧୀନରେ ନଥିବା ୧୩ ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୭୬ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୪୮,୯୨୫ ଜଣ, ଟାଙ୍ଗରପାଲି ବ୍ଲକ ୧୩ ପଞ୍ଚାୟତର ୭୩ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୬୩,୬୭୩ ଜଣ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ବ୍ଲକ ୧୬ ପଞ୍ଚାୟତର ୮୫ ଗ୍ରାମର ୭୧,୦୮୨, ବରଗାଁ ବ୍ଲକ ୯ ପଞ୍ଚାୟତର ୪୨ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୪୪,୮୫୫ ଏବଂ ସବ୍‌ଡେଗା ବ୍ଲକ ୧୪ ପଞ୍ଚାୟତର ୬୦ ଗ୍ରାମର ପ୍ରାୟ ୬୨,୨୭୫ ଜଣ, ଲୋକ ଏହି ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଉପକୃତ ହେବେ ।

ମହିଳା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁସମା ପ୍ରଧାନ ସମ୍ମାନିତ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା : ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷି ଏବଂ ଗ୍ରାମ୍ୟ ବିକାଶ ବ୍ୟାଙ୍କ (ନାବାର୍ଡ)ର ୪୦ ତମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ଅବସରରେ ଜିଲ୍ଲାର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ମଣପୁର ବ୍ଲକ ପଞ୍ଚାୟତ ପଞ୍ଚାୟତ ସୁକୁଳପାଲି ଗ୍ରାମର ସଫଳ ମହିଳା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁସମା ପ୍ରଧାନ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଛି । ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଠାରେ ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତପାସୀ ମାଝୀ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ପ୍ରଦୀପ ସାହୁ, ନାବାର୍ଡ ଏଜିଏମ୍ ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଚାଉଳିଆ,

ଏଲ୍‌ଡିଏମ୍ ଅଜିତ କେରକେଟା, ଆଇକା ମୁଖ୍ୟ ଗୌତମ ଦେବେରା ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇ ମହିଳା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁସମା ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ମାନପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ । ନାବାର୍ଡ ସହାୟତାରେ ଆଇକା ଦ୍ଵାରା ଗଠିତ ସଂକଳ୍ପ କୃଷକ ଉତ୍ପାଦକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏହି ସଦସ୍ୟା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସୁସମା ଜିଲ୍ଲା ଖଣିଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ସହଯୋଗରେ ଏକ ଏକର ଜମିରେ କଦଳୀ ଚାଷ କରି ବେଶ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ୧୨ ଶହ କଦଳୀ ଗଛ ରୋପଣ କରି ସେ

୧୧ ମାସ ପରେ ଉତ୍ପାଦିତ କଦଳୀ ବିକ୍ରି କରି କରୋନାର ପ୍ରତିକୂଳ ବଜାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରେ ବି ଲାଭବାନ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ବର୍ଷକ ଭିତରେ ସେ ପ୍ରାୟ ୧ ଲକ୍ଷ ୪୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲାଭ କରିଥିବା କହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ସଫଳତା ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକରଣୀୟ ହୋଇ ପାରିଛି । ଜନ ଜୀବନର ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ଲାଗି ନାବାର୍ଡ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଛି ।

ଏଫସିଆଇ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଜେଡିର ଧାରଣା



ଝାରସୁଗୁଡ଼ା : ବୃଜରାଜନଗର ବିଧାୟକ କିଶୋର କୁମାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ବାଲିଯୋରୀ ସ୍ଥିତ ଏଫସିଆଇ ଗୋଦାମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଜେଡି ପକ୍ଷରୁ ଧାରଣା ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାସହ ବିଜେଡି ପକ୍ଷରୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ଏଫସିଆଇ ମେନେଜରଙ୍କୁ ଦାବିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ସୁଦ୍ଧା ସମସ୍ତ ରବି ଫସଲ କ୍ରୟ କରନ୍ତୁ, ଚାଷୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଧାନ, ବିହନ, ସାର, ଔଷଧ ଯୋଗାଣ କରନ୍ତୁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବାକି

ରଖୁଥିବା ୭ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଅବିଳମ୍ବେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ, ଧାନର ସର୍ବନିମ୍ନ ମୂଲ୍ୟ ୨ ହଜାର ୯ ଶହ ୫୦ ଟଙ୍କା କରନ୍ତୁ. ଚାଷୀଙ୍କ ପେଟକୁ ଲାତ ମାରିବାର ନୀତି ବନ୍ଦ କରି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଧାନ କିଣନ୍ତୁ ବୋଲି ବିଜେଡି ପକ୍ଷରୁ ଦାବି କରାଯାଇଛି ।

୨.୪୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ଠାବ

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ : ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳସେଚନ ବିଭାଗର ସହକାରୀ ଯନ୍ତା ସୁଚିସ୍ମିତା ପାଠୀ ଓ ତାଙ୍କ ଅଧ୍ୟାପକ ସ୍ଵାମୀ ତଥା ଭବାନୀପାଟଣା ସରକାରୀ ପଲିଟେକନିକର ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ରାୟଙ୍କ ୫ଟି ଘରେ ଏକକାଳୀନ ଚତୁର ହୋଇଛି । ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କ ୨ କୋଟି ୪୫ ଲକ୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀବର ଅସ୍ତ୍ରାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଠାବ ହୋଇଛି । ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ୩ଟି ଦୁଇ ମହଲା କୋଠା, ଗୋଟିଏ ଛାତ ଲେବଲ କୋଠା, ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ୮ ଟି ଜମି

ପ୍ଲଟ, ଗୋଟିଏ ଚାରି ଚକିଆ ଓ ଦୁଇ ଚକିଆ ଗାଡ଼ି, ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ପୋଷ୍ଟାଲ ଜମା, ୪୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବାମା ଜମା ଓ ନଗର ଟଙ୍କା ସହ ସ୍ତ୍ରୀବର ଅସ୍ତ୍ରାବର ସମ୍ପତ୍ତି ରହିଥିବା ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ରାଉରକେଲା ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗର ୫ ଜଣ ଡିଏସପି, ୩ ଜଣ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଓ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ତାଙ୍କର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, ଭବାନୀପାଟଣା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଓ ଭୁବନେଶ୍ଵରରେ ଥିବା ଘରେ ଚତୁର କରିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୃଷଣ ବୋର୍ଡର ସଞ୍ଚାଳନ ସମ୍ପତ୍ତି

ସମ୍ବଲପୁର : ପୂର୍ବତନ ରେଳପଥ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମ୍ବଲପୁର ରେଳ ମଣ୍ଡଳର ପରିବେଶ ଡ୍ଵିଜ ଦ୍ଵାରା ମନୋନୀତ ପରିମ୍ପ ଓଡ଼ିଶାର ୪ ଷ୍ଟେସନରୁ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୃଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡକୁ ସଞ୍ଚାଳନ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିଛି । ମନୋନୀତ ଷ୍ଟେସନ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବଲପୁର, ବଲାଙ୍ଗୀର, ଚିଟିଲଗଡ଼ ଓ କେସିଙ୍ଗା ରହିଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ତିନିଏକଏକଏମ ମୋହନୀମହନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କ ଟିମର ପ୍ରୟାସ ତଥା ମଣ୍ଡଳ ରେଳ ପ୍ରବନ୍ଧକ ପ୍ରଦାପ

କୁମାରଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବାରେ ସମ୍ବଲପୁର ରେଳ ମଣ୍ଡଳ ପୂର୍ବତନ ରେଳପଥର ପ୍ରଥମ ମଣ୍ଡଳ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଷ୍ଟେସନଗୁଡ଼ିକ ବାୟୁ ଓ ଜଳ ଅଧିନିୟମ (ପ୍ରଦୃଷଣ ନିରୀକରଣ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ)ର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଳନ କରିଥିବାରୁ ଏହି ଷ୍ଟେସନଗୁଡ଼ିକୁ ସଞ୍ଚାଳନ କରିବାକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଜଳ ଅଧିନିୟମ ୧୯୭୪ ଓ ବାୟୁ ଅଧିନିୟମ ୧୯୮୧ ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୃଷଣ

ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡରୁ ସଞ୍ଚାଳନ କରିବାକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ସଞ୍ଚାଳନ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆବଶ୍ୟକ ଦଲିଲ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶୁଳ୍କ ସହ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୃଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଫର୍ମାଟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥାଏ । ପରେ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦୃଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡ ଦ୍ଵାରା ଜାରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁପାଳନ ସହ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ରେଳ ଷ୍ଟେସନଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଇ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥାଏ ।

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ କାର୍ଗିଲ ବିଜୟ ସପ୍ତାହ

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ : କାର୍ଗିଲ ଯୁଦ୍ଧ ବିଜୟର ୨୨ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତ ଉପଲକ୍ଷେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏନସିସି ତରଫରୁ କାର୍ଗିଲ ବିଜୟ ସପ୍ତାହ ପାଳନ ହେଉଛି । ଏହି ଅବସରରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏସ୍.ପି ସାଗରିକା ନାଥ ଯୋଗଦେଇ ଏନସିସି କ୍ୟାଡେଟମାନଙ୍କର ସାଲକେଲ ର୍ୟାଲିକୁ ପତାକା ଦେଖାଇ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଡକ୍ଟର ଲଳିତ ରଂଜନ ସାହୁ ଛାତ୍ରା ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶପ୍ରେମକୁ ଜାଗ୍ରତ ପାଇଁ କହିଥିଲେ । ର୍ୟାଲିରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ସରକାରୀ ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏନସିସି କ୍ୟାଡେଟମାନେ ଯୋଗଦେଇ ସହର ପରିକ୍ରମା କରିଥିଲେ । ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଏନସିସି ଅଧିକାରୀ ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଚୌଧୁରୀ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ । ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଏନସିସି ଅଧିକାରୀ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଆର୍ଯ୍ୟ ବିଭାସ କୁମାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରାଧ୍ୟାପିକା ଡକ୍ଟର କୁମୁଦିନୀ ରାଉତରାୟ, ବିଭୂତିଭୂଷଣ ସାହୁ, ଡକ୍ଟର ବିନୋଦ ବିହାରୀ ମଲ୍ଲିକ, ପ୍ରତାପ ତ୍ରିପାଠୀ, ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ବହିଦାର, ଡକ୍ଟର ହରପ୍ରସାଦ ମହାପାତ୍ର, ନୂତନ କୁମାର ଖମାରୀ, ଆଞ୍ଚଳିକା କିଶୋ, ପ୍ରଜ୍ଞା ପରମିତା ଦାଶ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

ଡିଏଭି ଛାତ୍ରୀ ଅର୍ଚ୍ଚନାଙ୍କ କମାଳ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା : ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଡିଏଭି ପବ୍ଲିକ୍ ସ୍କୁଲର ଦ୍ଵାଦଶ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଧ୍ୟୟନରତା ଛାତ୍ରୀ ଅର୍ଚ୍ଚନା ନାଏକ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଡିଏଭି ଇତିହାସରେ ଏକ ନୂତନ ଫର୍ଦ୍ଦ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ ଅର୍ଚ୍ଚନା ନାଏକ ଯିଏକି ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ସିବିଏସଇ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ବୋର୍ଡ ପରୀକ୍ଷାରେ ୯୮.୪ ପ୍ରତିଶତ ନମ୍ବର ରଖି ଜିଲ୍ଲା ଟପ୍‌ପର ହୋଇ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚତୁର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏନ.ଟି.ଏସ.ଇ.ର ଷ୍ଟେଜ-୨ ପରୀକ୍ଷାରେ କୃତିତ୍ଵର ସହିତ ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ୨୦୭୦ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଛନ୍ତି । ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଡିଏଭି ଇତିହାସରେ ଅର୍ଚ୍ଚନା ନାଏକ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏ



ପ୍ରକାର ଗୌରବ ଆଣି ନିଜର, ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଏବଂ ନିଜ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମାନ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସଫଳତା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପଞ୍ଚାଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁବୃନ୍ଦ ଅର୍ଚ୍ଚନାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ମେଧାବୀ ଅର୍ଚ୍ଚନା ପାଣିପାଗ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କିରନ କୁମାର ନାଏକ ଓ ସମ୍ପା ସରିତା ପଟେଲଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଗବେଷଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆହୁରି ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତିଲାଗି ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ, ଏନ.ଟି.ଏସ.ଇ. ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନସ୍ଵରୂପ ପରୀକ୍ଷା ଯହିଁରେ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ୨୦୭୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ କୃତିତ୍ଵ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅର୍ଚ୍ଚନା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏହି ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ବିଭାଗରେ ନିଜ କ୍ୟାରିଅର ଗଢ଼ିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ଆଗେ ବଢୁଥିବା କଥା ଅର୍ଚ୍ଚନା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ କହିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାର ଗୌରବ ଆଣି ନିଜର, ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ଏବଂ ନିଜ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମାନ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସଫଳତା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପଞ୍ଚାଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁବୃନ୍ଦ ଅର୍ଚ୍ଚନାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ମେଧାବୀ ଅର୍ଚ୍ଚନା ପାଣିପାଗ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ କିରନ କୁମାର ନାଏକ ଓ ସମ୍ପା ସରିତା ପଟେଲଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ଅଟନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଗବେଷଣା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆହୁରି ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତିଲାଗି ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ, ଏନ.ଟି.ଏସ.ଇ. ସର୍ବଭାରତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନସ୍ଵରୂପ ପରୀକ୍ଷା ଯହିଁରେ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ୨୦୭୦ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ କୃତିତ୍ଵ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅର୍ଚ୍ଚନା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏହି ସମ୍ମାନର ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ନିଜକୁ ସ୍ଥାନିତ କରିପାରିଛନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଗବେଷଣାତ୍ମକ ବିଭାଗରେ ନିଜ କ୍ୟାରିଅର ଗଢ଼ିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ଆଗେ ବଢୁଥିବା କଥା ଅର୍ଚ୍ଚନା ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ କହିଛନ୍ତି ।

ଭାଗବତ

ଗୁରୁ ସେବା

କୃଷ୍ଣ ଓ ରାମ ମିଶି ନନ୍ଦ - ଯଶୋଦାଙ୍କୁ ଦେଖାକଲେ । ନନ୍ଦଙ୍କ ବ୍ୟାକୁଳ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କ ମନ ଭୁଲାଇବା ପାଇଁ କହିଲେ- 'ବାବା! ମୁଁ ଚାଣୁର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ବେଳେ ହନୁମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଛି ।

ନନ୍ଦ ଏହା ଶୁଣି ଖୁସୀ ହୋଇଗଲେ । ସେ ମନେମନେ ଭାବିଲେ- ମୁଁ ହନୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବାରୁ ହନୁମାନ ମୋ ପୁଅକୁ ଦର୍ଶନଦେଇ ରକ୍ଷାକଲେ । ତା ନ ହୋଇଥିଲେ କ'ଣ ମୋର ପିଲା ଦିଲଟା ସେଇ ପର୍ବତାକାର ମଲ୍ଲଙ୍କ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଥାଆନ୍ତେ ?

ନନ୍ଦବାବା ଥିଲେ ଅତି ସରଳ ଲୋକ । ନନ୍ଦଙ୍କ ଭଳି ସରଳ ହେଲେ ଭଗବାନ ପୁଅ ହୋଇ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦଙ୍କୁ ଅଧିକ ଖୁସୀ କରିବାକୁ ଯାଇ କହିଲେ- 'ଲେଶକମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି କହୁଥାଆନ୍ତୁ ପଛେ, ଆମେ କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ଆପଣଙ୍କର । ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ପିତା । ମୁଁ କ'ଣ ମାରି ଦେବାରୁ ଜରାସନ୍ଧ ଦନ୍ତବକ୍ର ଆଦିମାନେ ମୋର ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯଦି ଏପରି ସମୟରେ ଗୋକୁଳକୁ ଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ମୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଗୋକୁଳକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବେ, ଆଉ ଗୋକୁଳର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ହିନସା କରିବେ । ତେଣୁ ମୁଁ ଏଠାରେ କିଛି ଦିନ ରହି ସେହି ପରାକ୍ରମୀ ରାଜାଙ୍କୁ ପରାଭବ କରି ସାରିବା ପରେ ଗୋକୁଳକୁ ଯିବା ଠିକ୍ ହେବ । ମୋତେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦରକାର । ଆପଣଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଲେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳମନୋରଥ ହୋଇ ପାରିବି । ଆପଣ ତେଣୁ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଏବେ ଗୋକୁଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରି ମା'ଙ୍କର ସୁବିଧା ଅସୁବିଧା ଦେଖନ୍ତୁ, ଗାଈ ଓ ଗୋକୁଳବାସୀଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତୁ । ତାଙ୍କ କହେଇ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବ ବୋଲି ମା'ଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହିବେ ।'

ପ୍ରେମରେ ଆଗ୍ରହ ଥାଏ, ଦୁରାଗ୍ରହ ନୁହେଁ ।

ନନ୍ଦ କହିଲେ- 'ବାପା! ମୁଁ ଦୁରାଗ୍ରହ କରିପାରିବି କି ? ତୋ କଥାକୁ ମୁଁ ବିରୋଧ କରିପାରିବି କି ? ମୁଁ ତୋତେ ନୁହେଁ, ତୋ ସୁଖ ହିଁ କାମନା କରେ । ଆମେ ଆମ ସୁଖ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ତୋ ସୁଖ ପାଇଁ ତୋତେ ପ୍ରେମ କରି ଆସିଛୁ । ଆମେ ଆମ ସୁଖ ପାଇଁ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଭକ୍ତି କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ, ଠାକୁରଙ୍କ ସୁଖ ପାଇଁ ଭକ୍ତି କରୁଛେ ବୋଲି ସବୁବେଳେ ଭାବନା ରଖୁଥିବା ଦରକାର ।

ନନ୍ଦ କହିଲେ- 'ମୁଁ ସବୁ ସମୟରେ ତୋର ସୁଖ ନିମନ୍ତେ ହିଁ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଏ । ଯାହା କଲେ ତୋର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ସେପରି ହିଁ

କର । ହେଲେ, କେତେବେଳେ ଚିକିତ୍ସା ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ରଜକୁ ଆସିବୁ ।

ନନ୍ଦଙ୍କର ଏପରି ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦର କଥା ଶୁଣି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର କହିଲେ ହଁ ହଁ ! ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବି । ମୋ ଗାଈ ଗୁଡ଼ିକଙ୍କର ଠିକ୍ ଯତ୍ନ ନେଉଥିବେ ।

ଗୋକୁଳରେ କୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ଅନୁପମ । ତାଙ୍କ ସ୍ଵରୂପ ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ଅଲୌକିକ । କିନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଗୋକୁଳର କୃଷ୍ଣ ଓ ମଥୁରାର କୃଷ୍ଣ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଅଭିନ୍ନ ।

ସଦଗୁରୁଙ୍କ ସେବା ଠାକୁରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଗୁରୁବାଦର ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵାପନା କରିବାକୁ ଯାଇ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷିପ୍ରା ନଦୀ ତୀରବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍କଳିନୀ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ସାନ୍ନାପନି ରକ୍ଷିଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ବିଦ୍ୟାଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଗଲେ ।

ସୁପାତ୍ର ସନ୍ତ ସେବା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ମିଳେନାହିଁ । କୌଣସି ତପସ୍ୟା ବା ପବିତ୍ର ସନ୍ତଙ୍କର ସେବା ଧନ, ତନ, ମନ ଲଗେଇ ଯଦି କରାଯାଏ ତେବେ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତରସ୍ଥ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳେ । ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ସନ୍ତ ସେବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ସେବାଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୟା ସଫଳ ହୁଏ । ପୁସ୍ତକ ପାଠକରି ପାଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ଧନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୁଏତ ଦେଇପାରେ, ମାତ୍ର ମନରେ ଶାନ୍ତି କଦାପି ଦେଇପାରେ ନାହିଁ । ସନ୍ତମାନେ କେବଳ କଥା କହି ନୁହେଁ, ମୌନ ରହି ମଧ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଇପାରନ୍ତି । ସନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବହାର ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଥାଏ । କେବଳ ସ୍ଵ-ପ୍ରଯତ୍ନରେ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୟା ଅଭିମାନ ହିଁ ଆଣିଥାଏ । ପବିତ୍ର ସନ୍ତଙ୍କ ସେବାକରି ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୟା ବିନୟ ଓ ବିବେକ ଆଣିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଇଁ ବଣରୁ କାଠ, ସମିଧ ଆଣୁଥିଲେ, ପାଣି ବି ଆଣୁଥିଲେ ।

ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଗୁରୁମାନେ ସ୍ଵଭାବତଃ ବିରକ୍ତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭଳି ହୋଇ ପାରୁଥିଲେ । ବୈରାଗ୍ୟ ବିନା ବିଦ୍ୟା ଶୋଭା ପାଏ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟନ ସମୟରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଯଦି ବିଳାସୀ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରେ ତେବେ ବିଦ୍ୟା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଭଗବାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନ ଥିଲା ଅତି ସଂଯମୀ ।

ଗୁରୁଙ୍କର ସଦଗୁଣ, ଅବଗୁଣ, ଭୁଲ ଓ ଠିକ୍ ଚିନ୍ତାଧାରା ସମସ୍ତ କଥା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ଚରିତ୍ରରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଯାଏ । ଆଜିକାଲିର ପ୍ରଫେସରମାନେ ବିଳାସୀ ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ ଛାତ୍ରମାନେ ବିଳାସୀ

ହୋଇ ଯାଉଥିବା ସ୍ଵାଭାବିକ କଥା । ବିଳାସୀ ଗୁରୁ ଶଙ୍କର ଭାଷ୍ୟ ପଢ଼ାଇବା ଏକ ପ୍ରକାର ନିରର୍ଥକ ହୋଇଥାଏ ।



ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂଯମୀ ହେବା ଅତି ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆଜିକାଲି ପଇସା ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢ଼ା ହେଉଛି । ସାମ୍ପାରିକ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଠାରେ ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦିଆ ଯାଉ ନାହିଁ । ଗାଁ ମାନଙ୍କରେ ପାଠ ପଢ଼ାଇବାର ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଆଉ ସହରମାନଙ୍କରେ ପଇସା ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ଦିଆ ହୁଏନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରୁ ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପ ପାଇଗଲାଣି । ଆତ୍ମାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କଥା କୌଣସି ଠାରେ ବି ପଢ଼ା ହେଉ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି, ହେଲେ ବିଦ୍ୟା ଧୀରେ ଧୀରେ ଲୋପ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । କେବଳ ଛନ୍ଦକପଟ ଆଚରଣ ନିମନ୍ତେ ଜ୍ଞାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରା ହେଉଛି ।

ସା ବିଦ୍ୟା ଯା ବିମୁକ୍ତୟେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମକୁ ଯାହା ନେଇଯାଇ ପାରେ ତାହା ହିଁ ବିଦ୍ୟା । ଯଥାର୍ଥ ବିଦ୍ୟା ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ଗୁରୁକୁଳକୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଗରିବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାଳକ ସହିତ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠ ମିତ୍ରତା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୌରାଷ୍ଟ୍ରର ବାସିନ୍ଦା ଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ସୁଦାମା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମିତ୍ରଙ୍କ କଥା ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

ସୁଦାମାର ଅର୍ଥ ଲହିଯିବୁ ଯେ ଦମନ, ନିଗ୍ରହ କରିଥାଏ । ଲହିଯିବୁ ଦମନ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନା ବିଦ୍ୟା ମିଳେ ନା ବିଦ୍ୟାର ଫଳ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ନିମନ୍ତେ ଲହିଯିବୁଦମନ ଅତି ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାକୁ ସୂଚାଇ ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ଭବତଃ ଭାଗବତରେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସହପାଠୀଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

ସୁଦାମାଙ୍କ ସହିତ ମୈତ୍ରୀ କରିଥିବା ଲୋକ ହିଁ କେବଳ ସରସ୍ଵତୀଙ୍କ ପୂଜା କରିପାରେ ।

ସୁଦାମା ସେପରି ସଂଯମୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେ କି ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରିଥାଏ ।

ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ସଂଯମ ବିନା ବିଦ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ସଂଯମ ବିନା ଜୀବନ ଦିବ୍ୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ସଂଯମ ଓ ବୈରାଗ୍ୟ ବଢ଼ାଉଥିବା ଦରକାର । ତ୍ୟାଗ କରି ଦେଇଥିବା ବିଷୟର ଭୋଗ ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା ଆଉଥରେ କଦାପି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଆଉ ଈଶ୍ଵର ଜୀବ ଓ ପଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।

ଆମେ ଯଦି ସୁଦାମାଙ୍କ ସହିତ ମୈତ୍ରୀ କରିବା ତେବେ ଆମେ ଦ୍ଵାରକାନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇ ପାରିବା । ସର୍ବୋତ୍ତମ ସଂଯମର ସାକ୍ଷାତ ସ୍ଵରୂପ ହେଉଛନ୍ତି ସୁଦାମା । ମନ ଉପରେ ସବୁବେଳେ ଅଙ୍କୁଶ ଧରି ରଖୁଥିବା ଉଚିତ ।

ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ଵକୁ ଯେ ସନ୍ନାପନ କରିପାରେ ସେ ହିଁ ସନ୍ନାପନି ନାମରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ । ସେ ହିଁ କେବଳ ଗୁରୁ ହୋଇଯାଏ । ସଦଗୁରୁ ବାହାରୁ କିଛି ବୋଲି କିଛି ଆଣି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯାହା ଭିତରେ ଥାଏ ତାହାକୁ କେବଳ ଜାଗ୍ରତ କରାଇ ଥାଆନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁବାଦ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ପୂର୍ବପରେ ଜନ୍ମହେଲେ ଗୁରୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଭଗବାନ ସୁଦାମାଙ୍କ ସହିତ ମୈତ୍ରୀକଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସୁଦାମାଙ୍କ ସହିତ ମୈତ୍ରୀକରି ସଦାଚାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କଲେ । ସଂସାରରେ ରହି ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ଅତି କଠିନ କଥା । ସାର୍ତ୍ତ୍ଵିକ ବାତାବରଣ ହୃଦୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ । ଦୃଷ୍ଟିତ ବାତାବରଣ ନାନା ବିଭ୍ରାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟିକରେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ଵୟଂ ଭଗବାନ । ତେବେ ବି ଗୁରୁସେବା କରି ସେ ଜଗତକୁ ଗୁରୁବାଦର ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିଛନ୍ତି ।

ପିତା ପୁତ୍ରର ବଂଶକୁ ବିନ୍ଦୁବଂଶ ଓ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟର ବଂଶକୁ ନାଦବଂଶ କୁହାଯାଏ । ନାଦବଂଶ ବିନ୍ଦୁବଂଶ ଠାରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ- ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ ସରିବା ପରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ଵଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା କଥା । ସେ ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ । ସାନ୍ନାପନି କହିଲେ କ୍ଷିପ୍ରା ନଦୀତୀରବର୍ତ୍ତୀ ମୋର ଏହି ଆଶ୍ରମରେ ପ୍ରଭୁର ଫଳମୂଳ ମିଳୁଛି । ଆଉ ଆଶ୍ରମର ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୋର ଦକ୍ଷିଣାର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ।

ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ଠାରୁ ଏପରି କଥା

ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କହିଲେ- ଗୁରୁଦେବ । ଆପଣ ଯାହା କହିଲେ ତାହା ଠିକ୍ । ମାତ୍ର ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ନ ଦେଲେ ଆମର ବିଦ୍ୟା ଅସଫଳ ରହିଯିବ । ଆମେ ତାକୁ କୌଣସି ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗେଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆପଣ ଆମକୁ କିଛି ମାଗିବା ଉଚିତ ।

ସାନ୍ନାପନି କହିଲେ- 'ମୋର ଗୋଟିଏ କଥା ମନେ ରଖୁଥିବ । ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ସୁପାତ୍ର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ପାଆ ତେବେ ତାକୁ ଯଥାର୍ଥ ବିଦ୍ୟାଦାନ କରି ବିଦ୍ୟାବଂଶକୁ ବଢ଼ାଇବ । ଜ୍ଞାନଦାନରେ କୃପଣତା କଦାପି କରିବ ନାହିଁ । ଶିଷ୍ୟ ପରମ୍ପରା ବୃଦ୍ଧିକରି ବିଦ୍ୟାଦାନ ହିଁ କରୁଥିବ । ଏତିକି ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ଇଚ୍ଛାକରେ ।

ଗୁରୁଙ୍କୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କଥା ଦେଲେ । ଏହା ପରଠାରୁ ସେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା କଥା ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିଥିଲେ । ସେ ସୁପାତ୍ର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ରୂପେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ପାଇଥିଲେ । ସାମାନ୍ୟମାତ୍ର କୃପଣ ନ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଗୀତାତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବଦଳରେ ସେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ବୋଲି କିଛି ନେଇ ନ ଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷରେ ସେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ଅମାପ ସେବା କରିଥିଲେ, ଏପରିକି ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେବା କରିଥିଲେ । ମହାଭାରତରେ ଲେଖା ହୋଇଛି- ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଅର୍ଜୁନ କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ଶୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତେଜର୍ଠି ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ସେବା କରୁଥିଲେ । ଘୋଡ଼ାଙ୍କର ସେବା ଶୁଣୁଷା କରୁଥିଲେ । ଘୋଡ଼ାଙ୍କର କ୍ଷତ ସ୍ଥାନରେ ଔଷଧ ପତ୍ର ଲଗାଉଥିଲେ ।

ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନିଜର ଗୁରୁ ବୋଲି ମନେ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ବି ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି କହିନାହାନ୍ତି ସଖା ବୋଲି ହିଁ ସବୁ ସମୟରେ ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନୋପଦେଶ ଦେଲେ, ହେଲେ ପ୍ରତିବଦଳରେ ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ନେଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଗୁରୁ ନିରପେକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ଶିଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠାମ ହୋଇଥିବା ଦରକାର ।

ଆଜିକାଲି ତ ସମସ୍ତେ ଦୁଇ ହାତରେ ଭାଗ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । କୌଣସି ସାଧୁ ସନ୍ୟାସୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସି, କିଛି ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ସହାନ ଆଦି ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ ଉଠନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ସାଧୁ ସାମ୍ପାରିକ ବିଷୟ ବାସନାର ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ କଦାପି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁ ଶିଷ୍ୟର ବିକାର ବାସନା ଦୂରକରି ଅଲୌକିକ ଭଜନାନନ୍ଦ ହିଁ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

ସାମା ବିବେକାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସଙ୍କୁ ବୁଝି ସାକ୍ଷାତକାର କରାଇଦେବା ପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଦିନେ ଅକସ୍ମାତ୍ ଯେବେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଘରେ ତାଙ୍କୁ ଦାରୁଣ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ସାମନା କରିବାକୁ ପଡିଲା ତ ସେ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଦୁଃଖ ନିବାରଣ ପାଇଁ ମା' କାଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହା ଶୁଣି ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ କହିଲେ- 'ତୁମେ ସ୍ୱୟଂ ହିଁ ମା'ଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ?

ଏହା ଶୁଣି ବିବେକାନନ୍ଦ ମା'ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୁଃଖ ନିବାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଗଲେ, ସେପଟେ ତାଙ୍କ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ଆଦିଶକ୍ତିମା'ଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ଶିଷ୍ୟ ପାଇଁ ମନେ ମନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ କହିଲେ - "ହେ ମା' ! ନରେନ୍ଦ୍ରକୁ ସଂସାରର ମାୟାଜାଲରୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖ । ସେଥିପାଇଁ ଗୁରୁପ୍ରେରଣା, ଗୁରୁକୃପା କାରଣରୁ ହିଁ ନରେନ୍ଦ୍ର ମା' କାଳୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଚିନି ଥର ଯାଇ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଭୌତିକ ସୁଖ ମାଗିପାରି ନ ଥିଲେ, ବରଂ ଚିନି ଥର ଯାଇ କେବଳ ଏହା ମାଗିଥିଲେ - ମା' ମୋତେ ବିବେକ ଦିଅ, ବୈରାଗ୍ୟ ଦିଅ, ଜ୍ଞାନ ଦିଅ ।

ନିଜର ଏହି ଅନୁଭବର ଉଲ୍ଲେଖ କରି ପରେ ସାମା ବିବେକାନନ୍ଦ କହିଥିଲେ 'ମନ୍ଦିରରେ ପହଞ୍ଚି ମା'ଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇ ହିଁ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ମା ବିଚ୍ଛନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ଦିବ୍ୟ ଓ ଅଲୌକିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଶାଶ୍ୱତ ସ୍ରୋତ ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମର ଉଦଗମ ତରଙ୍ଗରେ ମୁଁ ଅଭିଭୂତ ହୋଇଗଲି । ଆନନ୍ଦାତିରେକରେ ବିହ୍ୱଳ ହୋଇ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ତାଙ୍କୁ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମ ଜଣାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲି - 'ମା' ! ମୋତେ ବିବେକ ଦିଅ, ବୈରାଗ୍ୟ ଦିଅ, ଜ୍ଞାନ ଦିଅ, ଭକ୍ତି ଦିଅ, ନିତ୍ୟ ନିରନ୍ତର ତୁମର ଦର୍ଶନ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବି, ଏପରି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦିଅ । ମୋର ଆତ୍ମାରେ ବିଲକ୍ଷଣ ଶାକ୍ତି ଛାଇଗଲା । ସଂସାର ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଗଲା । ବାସ୍ କେବଳ ଜଗନ୍ନାଥାହିଁ ମୋର ହୃଦୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବାସ୍ତବରେ ଗୁରୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କ'ଣ କ'ଣ କରନ୍ତି ? ସେ କେବେ ମା' ହୋଇ ଶିଷ୍ୟର ଅଙ୍ଗୁଳି ଧରି ତାକୁ ବାଲିବା ଶିଖାନ୍ତି ତ କେବେ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷକ ହୋଇ ତାକୁ ସବୁ ଦିଗରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । କେବେ କୁମ୍ଭୀର ହୋଇ ତାକୁ ପିଟି, ବାଡ଼େଇ ଉଚିତ ଆକାର ଦିଅନ୍ତି ତ କେବେ ତାକୁ ଅନୁଶାସିତ କରିବା ପାଇଁ ଗାଳିଗୁଳଜ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । କେବେ ତା' ଉପରେ ପ୍ରେମାମୃତ ବର୍ଷା କରନ୍ତି । ଶିଷ୍ୟର ମଙ୍ଗଳ କେଉଁଥିରେ ଅଛି, ଶିଷ୍ୟର ହିତ କେଉଁଥିରେ ଅଛି, ଶିଷ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ କେଉଁଥିରେ ଅଛି, ଶିଷ୍ୟ ପାଇଁ କ'ଣ ଉଚିତ, କ'ଣ ଅନୁଚିତ ଏହା ସବୁକୁ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ

ସାଧନାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସୂତ୍ର

ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିପାରେ, କାରଣ ସେ ସର୍ବଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ । ସେ ଶିଷ୍ୟର ଭୂତ, ଭବିଷ୍ୟତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଏକସଙ୍ଗେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟର ସବୁ ପ୍ରକାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରନ୍ତି । କେବେ ତାକୁ ଆଖି ଦେଖାନ୍ତି, ଗାଳି ଦିଅନ୍ତି, ଆଉ କେବେ ସ୍ନେହ ଓ ମମତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଷ୍ୟକୁ ମିଳୁଥିବା ଗାଳିରେ କେତେ ସ୍ନେହ ଭରି ରହିଥାଏ ଏବଂ ଆଖି ଦେଖାଇବାରେ କେତେ ମମତା ପୁରି ରହିଥାଏ । ଏହି ପ୍ରକାର ଆଉ ଏକ ଘଟଣା ରହିଛି, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ନରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ବ୍ୟାକୁଳତାର କୌଣସି ସାମା ରହିଲା ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ଦିନେ ସେ ଠାକୁରଙ୍କୁ କହିଲେ- 'ମୋର ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ତିନି ଚାରି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗାତାର ସମାଧିରେ ରୁଡ଼ି ରହିବା । କେବେ କେବେ ମଝିରେ କେବଳ ଭୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଉଠିବା । ଠାକୁର କହିଲେ ତୁ ତ ବଡ଼ ହାନିବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନରେ । ଏହି ଅବସ୍ଥା ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧତର ଅବସ୍ଥା ଅଛି । ତୁ ହିଁ ତ ଗାଡ଼ିଥିଲୁ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ତାହା ତୁ ହିଁ ଅଛୁ । ପ୍ରକୃତରେ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ପୂଜାର ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କରୁ । ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଜଗତକୁ ଈଶ୍ୱର ରହିତ ଦେଖିବା ଅଜ୍ଞାନ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜଗତର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଦେଖି ଏକ ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ, ପରକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କ ଠାରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନ । କେବଳ କିଛି ଭାଗ୍ୟବାନ ଲୋକ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ସ୍ୱରୂପକୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ।

ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ନରେନ୍ଦ୍ରକୁ ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଜ୍ଞାନର ଉପଲବ୍ଧି ହେଉ, ସେଥିପାଇଁ ଏହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ଅବସରରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ନରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କହିଲେ ତୋତେ ଧୂଳ୍କାର କରୁଛି । ଏତେ ବଡ଼ ଆଧାର ଥାଇ ମଧ୍ୟ ତୁ ଏପରି ତୁଚ୍ଛ ବସୁମାଗୁଛି । ମୁଁ ତ ଚିତ୍ତା କରୁଥିଲି ଯେ ତୁ ଏକ ବିଶାଳ ବଟବୃକ୍ଷ ସମାନ ହେବୁ ଏବଂ ତୋର ଛାୟାରେ ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଆଶ୍ରୟ ନେବେ, କିନ୍ତୁ ତୁ ତ ନିଜ ମୁକ୍ତିର ଚକ୍ରରେ ପଡ଼ିଛୁ । ଏପରି ତାହାଲ୍ୟ ଶୁଣି ନରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୋତକ ଭରିଗଲା । ସେ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହୃଦୟର ବିଶାଳତାକୁ ବୁଝି ଯାଇଥିଲେ ।

ନିଜ ଶିଷ୍ୟକୁ ବାଜରୁ ବଟବୃକ୍ଷ, ନରେନ୍ଦ୍ରରୁ ସାମା ବିବେକାନନ୍ଦ କରାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ତପୋନିଷ୍ଠ, ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ ଗୁରୁ ହିଁ ରଖି ପାରନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏପରି ମହାପୁରୁଷଙ୍କୁ ଗୁରୁ ରୂପେ ବରଣ କରିବା କଥା କୁହାଯାଇଛି । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶଙ୍କର ବିବେକରୂପାମଣିରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ

ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱର ଜିଜ୍ଞାସୁ ଶିଷ୍ୟ ସ୍ତୁତପୁଞ୍ଜ ଗୁରୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତା'ର ଭବବନ୍ଧନରୁ ନିବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଯିଏ ଶ୍ରୋତ୍ରିୟ, ନିଷ୍ଠାପ, କାମନା ଶୂନ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମବେତ୍ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ, ଲକ୍ଷ୍ମଣରହିତ ଅଗ୍ନି ସମଶାନ୍ତ, ଅକାରଣ ଦୟାସିନ୍ଧୁ ଏବଂ ପ୍ରଣତ ସଜ୍ଜନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥାନ୍ତି ସେହି ଗୁରୁଦେବଙ୍କର ବିନୀତ ଓ ବିନମ୍ର ସେବା ଦ୍ୱାରା ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ଆରାଧନା କରି ସେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ବିନତି କରି କୁହନ୍ତୁ ହେ ଶରଣାଗତବନ୍ଧକ, କରୁଣାସାଗର ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରୁଛି । ସଂସାର ସାଗରରେ ମୁଁ ପଡ଼ିଯାଇଛି, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ କୃପା କଟାକ୍ଷ ବଳରେ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ ।

ଏହିପରି ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଆମକୁ ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ ଗୁରୁଙ୍କ ଶରଣରେ ଯିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ ଗୁରୁ ହିଁ ଆମକୁ ସଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ସଜ୍ଞାନ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇ ପାରନ୍ତି ଓ ବ୍ରହ୍ମସାକ୍ଷାତକାରର ମାର୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରି ପାରନ୍ତି । ଭାରତବର୍ଷର ମହାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂସ୍କୃତିରେ ଏପରି ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଏକ ଦୀର୍ଘ ପରମ୍ପରା ରହି ଆସିଛି । ପ୍ରାଚୀନ ରଞ୍ଜିତମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନେଇ ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ମହାନ ଯୋଗୀମାନଙ୍କ ଗଣନା ଏପରି ତପୋନିଷ୍ଠ ବ୍ରହ୍ମନିଷ୍ଠ ଗୁରୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଏ ।

ମହାତ୍ମା ଗୌତମ ବୁଦ୍ଧ, ମହାବୀର, ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶଙ୍କର, ଗୁରୁ ଗୋରଖନାଥ, ମାରା, ତୁଳସୀ, କବୀର, ରୈଦାସ, ଚୈତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ, ମହାବତାର ବାବା, ଶ୍ୟାମବରଣ ଲାହିଡ଼ୀ, ଯୁକ୍ତେଶ୍ୱରାନନ୍ଦଗିରି, ପରମହଂସ ଯୋଗାନନ୍ଦ, ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ, ସାମା ବିବେକାନନ୍ଦ, ସାମା ଶିବାନନ୍ଦ, ମହର୍ଷିରମଣ, ମହର୍ଷିଅରବିନ୍ଦ, ଶ୍ରୀନାମ କରୋବା ବାବା, ଆଦି ସବୁ ଓ ମହାଯୋଗୀ ନିରୂପିତ ଭାବରେ ଗୁରୁ ରୂପେ ବରଣ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ସେମାନେ ଭଲ ଭୌତିକ ଶରୀରରେ ଆଜି ଗହଣରେ ପଛେ ରହି ନ ଥାନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ, କାରଣ ରୂପରେ, ଭାବ ରୂପରେ, ବିକାର ରୂପରେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅଜର, ଅମର । ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁ ରୂପେ ବରଣ କରି, ହୃଦୟ କମଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ ଶରୀରର, ପ୍ରକାଶପୁଞ୍ଜର ଧାନ କରି ସେମାନଙ୍କ ସାହିତ୍ୟର ସ୍ତ୍ରାଧାୟ କରି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ମାର୍ଗରେ ଚାଲି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ କୃପା, କରୁଣା, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପାରିବା ।

ଏପରି ବୀତରାଗ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ କରି ଆମେ ସମାଧି ପରି ପରମ ଲାଭକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପାରିବା ।

ମହର୍ଷି ପତଞ୍ଜଳିକୃତ ଯୋଗ ସୂତ୍ରରେ ଆମକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଛି ବୀତରାଗବିଷୟଂ ବା ଚିତ୍ତମ୍ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପୁରୁଷର ରାଗ ଦୈଷ୍ଟ ସର୍ବଦା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି, ଏପରି ବିରକ୍ତ ପୁରୁଷକୁ ଧ୍ୟୟ କରି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାର ବିରକ୍ତ ଭାବକୁ ମନନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଚିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଯାଏ ।

ହଁ! ଯଦି ଆମେ ଚାହୁଁବା ତେବେ ଏହି ବୀତରାଗ ପୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ରୂପେ ବରଣ କରି ପାରିବା । ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧା ଯଦି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ଆରୋପିତ ହୋଇଥାଏ, ତାହାହେଲେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ମାନି ପାରିବା । କାହିଁକି ? କାରଣ ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ଅନାଦି ଅଟନ୍ତି । ସେକାଳର

ସାମା ଠାରୁ ସର୍ବଥା ଅତୀତ, ସେ କାଳ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମହାକାଳ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ । ସେ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଯେପରିକି ମହର୍ଷି ପତଞ୍ଜଳି ଯୋଗସୂତ୍ର ୧/୨୬ରେ କହିଛନ୍ତି ପୂର୍ବକ୍ଷାମି ଗୁରୁଃ କାଳେନାନବଚ୍ଛେଦାତ୍ । ସେହି ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କର ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି, ସେ ପୂର୍ବଜମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ, କାରଣ ସେ କାଳ ସହିତ ଅବିଚ୍ଛେଦ ନୁହନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ସେ ଯୋଗସୂତ୍ରରେ କହିଛନ୍ତି - ସେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ପ୍ରଣବ (ଓଁକାର) ଅଟେ । ସେହି ଓଁକାରର ଜପ ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ ସ୍ମରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚିନ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ ।

ମହର୍ଷି ବ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହିଁ ପରମଗୁରୁ କହିଛନ୍ତି ସେହି ଈଶ୍ୱର ରୂପା ପରମଗୁରୁଙ୍କ ଠାରେ ସମସ୍ତ କର୍ମର ଅର୍ପଣ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଣିଧାନ ।

ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ୧୦ମ ପୃଷ୍ଠାରେ

ଛୋଟପିଲାଟିଏ ଦୋକାନୀକୁ: ଅଙ୍କଲ, ଗୋରା ହେବା କ୍ରିମ ଅଛି ?
 ଦୋକାନୀ : ହଁ ।
 ଛୋଟପିଲା: ତା' ହେଲେ ଲଗତନ କାହିଁକି ? ସବୁଦିନ ତମକୁ ଦେଖୁ ମୁଁ ତରି ଯାଉଛି ।
 × × × ×
 ଝଗଡ଼ା ପରେ ସାମା ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।
 ତାହା ଦେଖୁ ସା: କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛ ?
 ସାମା: ସୁଇସାଇଡ୍ କରିବାକୁ ।
 ସା: ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି । ଏକ ବ୍ୟାଗଟା ନେଇକି ଯାଅ ।
 ସାମା: କାହିଁକି ?
 ସା: ତୁମର ଯଦି ସୁଇସାଇଡ୍ କରିବା ମୁତ୍ ବଦଳିଯିବ, ତା'ହେଲେ କିଲେ ଆକୁ ଓ କିଲେ ପିଆଜ ଆଣିଦେବ ।
 × × ×
 ପୁଅ ରାତିରେ ମଦ ପିଇ ଘରକୁ ଫେରିଥାଏ ।
 ବାପାଙ୍କ ଗାଳି ମାତୃରୁ ବଞ୍ଚିତ ପାଇଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଲାପଟପ୍ ଖୋଲି ବସି ପଡ଼ିଲା ।
 ଏହା ଦେଖୁ ବାପା: ଆଜି ପୁଣି ମଦ ପିଇରୁନା ?
 ପୁଅ: ନା ବାପା ।
 ବାପା: ବଦମାସ୍, ପିଇନୁ ଯଦି ସୁଟକେସ୍ ଖୋଲି ପଢ଼ୁଛୁ କାହିଁକି ?
 × × × ×
 ରିଙ୍ଗୁ: ତୋର ବାପାଙ୍କୁ କେତେ ବର୍ଷ ହେବ ?
 ପପୁ: ମତେ ଯେତିକି ତାଙ୍କୁ ସେତିକି ହେବ ।
 ରିଙ୍ଗୁ: କେମିତି ?
 ପପୁ: ଆରେ ମୁଁ ଯେଉଁଦିନ ଜନ୍ମ ହେଲି ସେ ତ ସେଇଦିନ ବାପା ହେଲେ ନାଁ ।
 × × × × × ×
 ମୁହଁ ଚାହାଣିରେ ପଡ଼ି ପଢ଼ାକୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଭେଟି ଦେଲେ ।
 ପଢ଼ା ମୁହଁ ଫୁଲାଇ ହିନ୍ଦୀରେ କହିଲେ, 'ଯେ ନହିଁ କୋଇ ସୋନେ କି ଚିଜ୍ ଦୋ ।'
 ପଡ଼ି: ଉତ୍ତରରେ ନିଅ ଏହି ତଳିଆ ଆଉ ଶୋଇ ଯାଅ ।
 × × × × ×
 ରାଜୁର ଲଟେରି ଲାଗିଥିଲା ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲା ଠାକୁରଙ୍କୁ ଭୋଗ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ।
 ପୂଜାରୀ: ବାବୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ କିଛି ଦାନ ତ କର ।
 ରାଜୁ: ରାଜୁ ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଉପରକୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଇ କହିଲା ହେ ପ୍ରଭୁ ଏହାକୁ ନିଅ, ଯେତିକି ଉପରେ ରହିବ ତାହା ତୁମର । ଯାହା ତଳକୁ ଖସିବ ସେତିକି କେବଳ ମୋର ହେବ ।



ସୂକ୍ଷ୍ମ

ବର୍ଷ ୨୫, ସଂଖ୍ୟା-୨୭, ୨୫ - ୩୧ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୧

ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ ପରିଷଦ ବିଲ୍ ସଂସଦକୁ ଆସୁନାହିଁ କାହିଁକି ?

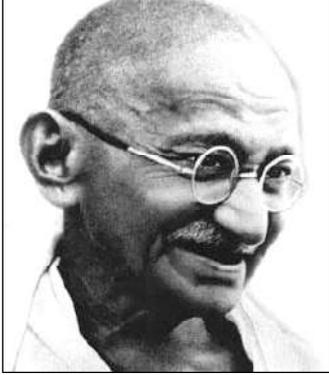
ଗତପ୍ରାୟ ତିନିବର୍ଷ ହେବ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନ ପରିଷଦ ବିଲ୍ ସଂସଦକୁ ଆସି ପାରୁନାହିଁ । ଏହି ବିଲ୍ ଆଗତ କରୁନାହାନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର । ପ୍ରତି ଅଧିବେଶନ ପୂର୍ବରୁ ବିଜେଡି ଦାବି କରୁଥିଲେ ହେଁ, ଏହା ଉପରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତଳିତ ମୌସୁମୀ ଅଧିବେଶନ ଆଗରୁ ବି ବିଜେଡି ସଂସଦୀୟ ଦଳ ନେତା ପିନାକୀ ମିଶ୍ର ପୁଣି ଥରେ ସର୍ବଦଳୀୟ ବୈଠକରେ ଏ ସଂପର୍କରେ କେନ୍ଦ୍ରର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ମୌସୁମୀ ଅଧିବେଶନରେ ଏହି ବିଲ୍ ଆଗତ କରିବା ଲାଗି ବିଜେଡି ଦାବି ରଖିଛି । ଏହା ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ତାହା ଜଣାପଡି ନ ଥିଲେ ହେଁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ନେଇ କିଛି ରାଜ୍ୟ ରାଜନୀତିରେ ପୁଣି ଥରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଛି ।

ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୧୮ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୬ ତାରିଖ ଦିନ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଗୃହୀତ ହୋଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରଥମେ ଏହା ସଂପର୍କରେ ଭୋଟ ଦେଇଥିଲେ । ୧୪୭ ଆସନ ବିଶିଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ ୧୦୪ ଜଣ ବିଧାୟକଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରାକ୍ ନିର୍ବାଚନୀୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବିଜେଡି- ବିଜେପି ମୁହାଁମୁହିଁ ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ । ନିର୍ବାଚନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କିଛି ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଭୟ ଉଭୟଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ତଥାପି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ବିଲ୍ ନେଇ ଠୋସ୍ କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନନେବା ରାଜନୈତିକ ମହଲକୁ ବିସ୍ମିତ କରୁଛି । କାଳେ ବିଜେଡି ଏହାର ଶ୍ରେୟ ନେଇଯିବ, ସେହି ଆଶଙ୍କାରେ କେନ୍ଦ୍ର ଏହା ଉପରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନଥିବା ଗୋଟିଏ ମହଲମତ ରଖିଛନ୍ତି ।

ବିଧାନ ପରିଷଦ ବିଲ୍ ପଛରେ ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଯୁକ୍ତି ରହିଛି । ନିଜେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବିଧାନସଭାରେ ଏକଥା ରଖିଥିଲେ । ସେବେ ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଥିଲେ ଯେ, ରାଜ୍ୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଇତି ମଧ୍ୟରେ ତୃନାନ୍ୱିତ ହୋଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆଲୋଚନାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବିଧାନ ପରିଷଦ ବିଶେଷ ଭାବେ ସହାୟକ ହେବ । କିନ୍ତୁ କି ରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ଜେଜାଣି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ବିଲ୍କୁ ଗୃହଣ ଆଣିବା ଲାଗି ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି । ତାହା କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଏବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଛି । ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଲ୍ ଉଭୟ ଗୃହରେ ପାରିତ ହେବା ପରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଯିବ । ଏହାପରେ ନିର୍ବାଚନ କମିସନ ଇଲେକ୍ଟୋରାଲ ଗଠନ କରିବା ସହିତ ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ରାସ୍ତା କାଢ଼ିବେ । ଏବେ ଆହୁ ପ୍ରଦେଶ, ତେଲଙ୍ଗାନା, ବିହାର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରେ ବିଧାନ ପରିଷଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଯଦି କିଛି ରାଜ୍ୟରେ ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି, ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେବେ ଓଡ଼ିଶା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଟାଲଟୁଲ ନୀତି କାହିଁକି ? କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ ଗୋଟିଏ ମତକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଚାପି ଦେଇଛନ୍ତି ? ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରିବା ପରେ ଡାକ୍ତର ନୃସିଂହ ସାହୁଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଗଠିତ କମିଟି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ବିହାର ଓ ତେଲଙ୍ଗାନା ରାଜ୍ୟ ଗସ୍ତ କରି ସ୍ଥିତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରି ୨୦୧୮ ଅଗଷ୍ଟ ୨୪ ତାରିଖରେ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୬ରେ ଏହା ବିଧାନସଭାକୁ ଏହା ଆସିଥିଲା ।

ନିୟମ ଅନୁସାରେ, ବିଧାନ ପରିଷଦର ମୋଟ ସଭ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ରାଜ୍ୟର ବିଧାନସଭାର ସମତୁଲ୍ୟ ସଭ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ୪୯ ହେବ । ବିଧାନସଭା ପରିଷଦର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ସଭ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୬ ଜଣଙ୍କୁ ବିଧାନସଭାର ସଭ୍ୟମାନେ ନିର୍ବାଚିତ କରିବେ । ଆଉ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୬ ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ, ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ସଭ୍ୟ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳ ଲୋକପ୍ରତିନିଧି ନିର୍ବାଚିତ କରିବେ । ଏକ ଦ୍ୱାଦଶ ତଥା ୪ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ୩ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ନେଇ ଏକ ଇଲେକ୍ଟୋରାଲ କଲେଜ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେବେ । ସେହିଭଳି ଆଉ ୪ଜଣ ମାଧ୍ୟମିକ ତଥା ତତ୍ତ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ୩ ବର୍ଷରୁ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଇଲେକ୍ଟୋରାଲ କଲେଜ ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ବାଚିତ ହେବେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ୯ ଜଣ ସଭ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ, କଳା, ସମବାୟ ଓ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାରଦର୍ଶିତା ଲାଭ କରିଥିବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାଚିତ



କଂଗ୍ରେସର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହ ସକାଶେ ଭାଷାର ଭିତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ଭାଜନ କରାଇବାର ନୀତିକୁ କଂଗ୍ରେସ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ କରାଇ ନେବାରେ ପ୍ରଧାନତଃ ମୁଁ ନିମିତ୍ତରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲି । ଏହି ପୁନର୍ଭାଜନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅନ୍ତୁ ବୋଲି ମୁଁ ସର୍ବଦା ଆନ୍ଦୋଳନ ଚଳାଇ ଆସିଛି । ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ଯେ, ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଦେବା ପାଇଁ ଭାଷାର ଭିତ୍ତି ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିତ୍ତି । ପାଖ ପାଖ ହୋଇ ଅବସ୍ଥିତ ନ ଥିବା ଦୁଇଟି ପ୍ରଦେଶରେ ଯଦି ଲୋକମାନେ ଏକା ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିବେ, ତେବେ ମୁଁ ଆଦୌ ଚିନ୍ତିତ ହେବି ନାହିଁ । ଯଦି କେରଳ ଓ କର୍ଣ୍ଣାଟକରେ ଗୋଟିଏ ଭାଷା ଚଳୁଥିବ, ମୁଁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଅଲଗା ଅଲଗା ପ୍ରଦେଶରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବି ।

ସମୃଦ୍ଧ ପ୍ରାଦେଶିକ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ

ପ୍ରାଦେଶିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

ଉଚ୍ଚତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହୁଏ, ତେବେ ଏହିଭଳି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ରହିବା ଉଚିତ ବୋଲି ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି । ମାତ୍ର, ତା' ସହିତ ମୋ'ର ଭୟ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟଟିକୁ ମୂର୍ତ୍ତି ରୂପ ଦେବାକୁ ଯାଇ ଆମେ ମିଛଠାରେ ଅତିରିକ୍ତ ପରିମାଣରେ ତରତର ହୋଇପଡୁଛୁ । ଭାଷାର ଭିତ୍ତିରେ ପ୍ରଦେଶଗୁଡ଼ିକର ରାଜନୀତିକ ପୁନର୍ଭାଜନ ହେଉ, ସେଇଟା ପ୍ରଥମ ସୋପାନ ହେବା ଉଚିତ ।

ବିଚ୍ଛିନ୍ନତାଧର୍ମୀ କୌଣସି ଭାବନାକୁ କଦାପି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବୋଲି କୁହା ଯିବନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ବିଷୟରେ ଓ ନିଜ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁଛି । ସମଗ୍ର ଭାରତ ବିଷୟରେ କେହି ଚିନ୍ତା କରୁନାହିଁ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ ଶକ୍ତିଟିଏ ଅବଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ ସତ, ମାତ୍ର ତାହା କୌଣସି ଶବ୍ଦ କରେ ନାହିଁ, କଦାପି କୋଳାହଳ କରେନାହିଁ । ଅପର ପକ୍ଷରେ କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ ଶକ୍ତି ଉପରିଭାଗରେ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଆପଣାର ସ୍ୱଭାବଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଯଥାସମ୍ଭବ ଅଧିକ ପାଟି କରିଥାଏ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେ ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁବୋଲି ଦାବି କରୁଥାଏ । ନାନା ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ

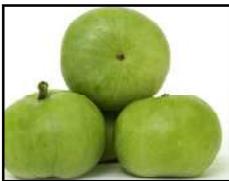
ବ୍ୟାପାରର ରୂପ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହା ନିଜକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ହିଁ ଭୟର ଏକ କାରଣ ହୋଇଛି ।

ଏପରିକି ଅତ୍ୟୁତ୍ସାହୀ ସଂସ୍କାରକମାନେ ମଧ୍ୟ ବିବାଦୀୟ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଅଧିକ ଆଶାଜନକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଢ଼ାଇ ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବେ, ଯେତେବେଳେ କି, ଦେଶର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କିଛି ଦେବା ଓ କିଛି ପାଇବା ନୀତିର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରିନେବେ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ୱାର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ଭାରତ ବର୍ଷର ହିତ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥ ଆଗରେ ଗୋଟା ବୋଲି ବିଚାର କରାଯିବ, ଭାରତର ହିତ ଭିତରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ।

ତେଣୁ ମୋ' ଭଳି ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ରଚନାତ୍ମକ ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଆସୁ ଓ ଆଲୋଚିତ ହେଉ ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସୁସ୍ଥ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲାଗି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, ତଦ୍ୱାରା ମତଭେଦ ସ୍ଥାନରେ ସହମତି ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସଂଘର୍ଷ ବଦଳରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ପଛକୁ ଖସିପଡିବା ସ୍ଥାନରେ ଅଗ୍ରଗତି ସମ୍ଭବ ହେବ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ଥାନରେ ଜୀବନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ ପାରିବ ।

ବହୁ ଉପକାରୀ ପାଣିକଖାରୁ

ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସହରବନ୍ଦୀର ସବୁଆଡ଼େ ପାଣିକଖାରୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ଏହାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପକାରିତା ଚରମ ସଂହିତା ଏବଂ ଅଷ୍ଟାଳ୍ପ ହୃଦୟ ସଂହିତାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଭାରତ, ମାଲେସିଆ, ଚୀନ, ପାପୁଆ ନ୍ୟୁଗିନି ଆଦି ସ୍ଥାନରେ ଏହା ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଘର ଆଗରେ



ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଡିଜିଟାଲ ଚିକିତ୍ସାରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଆୟୁର୍ବେଦରେ ଏହାକୁ ମସ୍ତିଷ୍କ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଉପଯୋଗୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମାନସିକ ରୋଗ, ସ୍ନାୟୁବିକାର ଯଥା- ଅ ପ ସ ଣ୍ନ । ର , ପାରାନୋଇଆ (ଏକ ପ୍ରକାର ସନ୍ଦେହକାରକ ବିକୃତି), ଇନସାନିଟି (ବାତୁଳତା) ଆଦି ପାଇଁ ଏହା ଖୁବ୍ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ ।

ପେପଟିକ ଅଲସର ପାଇଁ ପାଣିକଖାରୁ ରସ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଉପଚାର ପଦ୍ଧତି । ଏହା ପାକସ୍ତଳୀ ଏବଂ ଅନ୍ତନଳୀରୁ ସମସ୍ତ କ୍ଷତିକାରକ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ସଫା କରିଦିଏ । ଏକପ୍ରକାର ଆଣ୍ଟି ମାଇକ୍ରୋବାୟାଲ ଏଜେଣ୍ଟ ଭାବେ କାମ କରିଥାଏ ପାଣିକଖାରୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡାଇବେଟିସ୍ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଭଲ । ଏଥି ସହିତ ଆଜମା, ରକ୍ତଜନିତ ରୋଗ, କିଡନୀ ଷ୍ଟୋନ ଆଦି ସମସ୍ୟା ଲାଗି ମଧ୍ୟ ପାଣିକଖାରୁ ଖୁବ୍

ଉପକାରୀ । ପାଣିକଖାରୁ ଗଛର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶ ଉପକାରୀ । ଚର୍ମରେ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତର ଉପଚାର ଲାଗି ଏହାର ପତ୍ରକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ରକ୍ତସ୍ରାବ ରୋକିବାରେ ଏହି ପତ୍ର ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । ଏଥି ସହିତ ନିୟମିତ ପାଣିକଖାରୁ ପତ୍ର ଖାଇଲେ ଖରାଦିନେ ନାକରୁ ରକ୍ତ ପଡିବା, ଅଲସରରେ ରକ୍ତସ୍ରାବ, ଅର୍ଶ, ପରିସ୍ରାରେ ରକ୍ତପଡିବା ପରି ସମସ୍ୟାର ଉପଚାରରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ପାଣିକଖାରୁ ଛୁସୁ ଆହୁରି ଉପକାରୀ । ମଞ୍ଜି ଦ୍ୱାରା ପେଟକୃମିର ଚିକିତ୍ସା ହୁଏ । ପାଣିକଖାରୁର ଚୋପା ଏବଂ ମଞ୍ଜିକୁ ପୋଡି ସେହି ପାଉଁଶକୁ ନଡିଆ ତେଲ ସହିତ ମିଶାଇ ଲଗାଇଲେ କେଶ ବଢିବା ସହ ରୁପିରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ । ପାଣିକଖାରୁ ରସକୁ ଲେମ୍ବୁରସରେ ମିଶାଇ ଫେସପ୍ୟାକ୍ ଭଳି ଲଗାଇଲେ କଳାଦାଗ ଦୂର କରି ପ୍ରାକୃତିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ହେବେ । ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ସରକାର ନିଶ୍ଚିତ ନେଇ ସାରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅତି ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ନେଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ବିଧାନ ପରିଷଦ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଗୃହ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଏହାର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ସଭ୍ୟ ପ୍ରତି ୨ ବର୍ଷରେ ନେବେ ଏଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ସର୍ଦାର ପଟେଲ ହଲ ବା ପୁରୁଣା ବିଧାନ ସୌଧରେ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ ଚାରିଗହରୁ ଅଧିକ ଆସନ ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷର ତଳ ମହଲାକୁ ଉଭୟ ଗୃହର ମିଳିତ ବୈଠକରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ଏପରିକି ପରିଷଦ ଗଠନ ଦ୍ୱାରା ବାର୍ଷିକ ଆଉ ୩୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶରୀରର ପାଇଁ ଉପାଦେୟ ଔଷଧୀୟ ଗୁଳ୍ମ

ଯେଉଁ ଆବାହମାନ କାଳରୁ ମଣିଷ ନିଜକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ପାଇଁ, ପୋଷଣ ପାଇଁ ବା ରୋଗର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ଗୁଳ୍ମ ଓ ବୃକ୍ଷଲତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆସୁଅଛି । ବୃକ୍ଷଲତାର ପତ୍ର, ଫୁଲ, ଫଳ, ଛାଲି, ଚେର, କନ୍ଦ, ମୂଳକୁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ରସ, ରୁଷ୍ଟି, କ୍ୱାଥ, ହିମ ଫାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେବନ ଓ ଲେପନ କରି ଉପକାର କରିପାରୁଛି । ବିଜ୍ଞାନ ମତରେ ଏହାକୁ ଉଦ୍ଭିଦ ଚିକିତ୍ସା ବା ହରବାଲ୍ ଥେରାପି ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତିର ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କୃତି ଗତ ପାରମ୍ପରିକ ଉଦ୍ଭିଦ ଚିକିତ୍ସା ଦେଖାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭାରତ, ଚୀନ, କାନାଡା, ନରୱେ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ନାଲଜେରିଆ, ଜର୍ମାନ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଧାନ ।

ଆମ ଭାରତୀୟ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ଆୟୁର୍ବେଦର ଯଥେଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ନିରାପଦ, ପାର୍ଶ୍ୱ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବିହୀନ ପାରମ୍ପରିକ ଉଦ୍ଭିଦ ଚିକିତ୍ସା ଲୋକପ୍ରିୟ । ଶରୀରର ଆପାଦ ମସ୍ତିଷ୍କ ସମସ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଲୋକପ୍ରିୟ । ଶରୀରର ଆପାଦ ମସ୍ତିଷ୍କ ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗର ସୁସ୍ଥତା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତି ତାହାର ପ୍ରାକୃତିକ ଗୁଳ୍ମରାଜି ମଧ୍ୟରେ ଔଷଧିୟତ୍ୱ ସାଜିତ ରଖିଛି । ଏହାକୁ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗର ରୋଗ ପ୍ରତିଷେଧକ ଭାବେ ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ



ଲକ୍ଷଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ସେବନ କରିପାରିବା ।

କେଶ ପାଇଁ ଅଁଳା: ଅଁଳା ରସ ଲଗାଇଲେ କେଶ ଝଡ଼େ ନାହିଁ, ଅକାଳରେ କେଶ ପାଦେ ନାହିଁ ଓ କେଶ କଳାବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଯାଏ । ଅଁଳା ରସ ପ୍ରତିଦିନ ସେବନ କଲେ ଅମ୍ଳପିତ୍ତ ନାଶହୁଏ ଓ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧିପାଏ, ସର୍ଦ୍ଦି-କାଶ ହୁଏ ନାହିଁ ଓ ଦାନ୍ତମାଡ଼ିରୁ ରକ୍ତ ପଡୁଥିଲେ ଦୂରହୁଏ ।

ଚର୍ମ ପାଇଁ ରାଶି: ରାଶି ତେଲ ମାଲିସ କଲେ କେଶର କଷ୍ଟତା ଓ ଚର୍ମର ସ୍ୱିଗୁତା ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହେ । ଚର୍ମରେ ଅଧିକ ରକ୍ତ ସଞ୍ଚାଳନ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରର ସମସ୍ତ ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ବାହାରିଯାଏ ।

ଗୋଲାପଫୁଲକୁ ପାଣିରେ ରାତିରେ ବତୁରାଇ ସକାଳେ ସଂଗୃହିତ ପାଣିକୁ ଆଖିରେ ପକାଇଲେ ଆଖିର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଅତୁଟ ରହେ ଓ ଆଖିକୁ ଆରାମ ଲାଗେ । ଓଠରେ ଗୋଲାପଜଳ ଗଳାଇଲେ ଓଠ ଫାଟେ ନାହିଁ ଓ ଓଠର ରଙ୍ଗ ସ୍ୱାଭାବିକ ରହେ ।

ନାକ ପାଇଁ ଜଡ଼ା: ନାକର ଉଦ୍ଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜଡ଼ାତେଲ ଦୁଇବୁନ୍ଦା ପ୍ରତ୍ୟହ

ନସ୍ୟ ତଳେ ଥଣ୍ଡା, ମୁଣ୍ଡ ଓଜନିଆ ଲାଗିବା ଏବଂ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥା ସାଧାରଣତଃ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

କାନ ପାଇଁ ସୋରିଷ: ତେଲ ମାଲିସ ସମୟରେ ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି ବଜାୟ ରହେ । କାନବଥା, କାନରେ ଶବ୍ଦ ହେବା, କାନକୁ ଭଲ ନ ଶୁଭିବା ଦୂରହୁଏ ।

ପାଟି/ଦାନ୍ତ ପାଇଁ ବଉଳ/କରଞ୍ଜ: ବଉଳ ବା କରଞ୍ଜ ଦାନ୍ତକାଠିରେ ଦାନ୍ତ ଘଷିଲେ ବା ଏହାର ଛାଲିର କ୍ୱାଥରେ କୁଳି କଲେ ଦାନ୍ତ, ଦାନ୍ତମାଡ଼ି ଓ ପାଟି ଭିତରର ରୋଗ ଦୂରହୁଏ ।

ହାତ ପାଇଁ ହାତଯୋତ: ଏହାର ସ୍ୱରସ ସେବନ କଲେ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଶରୀରର ଅସ୍ଥି ବା ହାତ ମଜବୁତ୍ ରହେ । ସରଳ ଅସ୍ଥିଭଗ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏହାକୁ ପଟିବାଣି ଏହାର ରସ ପ୍ରତ୍ୟହ ସେବନ କଲେ ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ଶୀଘ୍ର ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯାଏ ।

ଖାଦ୍ୟନଳୀ ପାଇଁ ଯଷ୍ଟିମଧୁ: ଯଷ୍ଟିମଧୁ ରୁଷ୍ଟି ସେବନ କଲେ ଖାଦ୍ୟନଳୀ ବ୍ୟାଧିଗ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ନାହିଁ ଓ କାସ ପାଇଁ ହିତକର ।

ହୃଦୟ ପାଇଁ ଅର୍ଜୁନ: ଅର୍ଜୁନ

ଛାଲିର ରୁଷ୍ଟି ବା ସିଝାପାଣି ହୃଦୟ ପାଇଁ ହିତକର । ରକ୍ତର ଚର୍ବିଜାତୀୟ ପଦାର୍ଥ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରଖେ ।

ଆମାଶୟ ପାଇଁ ଅଦା: ଅଦା ରସ ସେବନ କଲେ ଆମାଶୟ ସୂତାରୁ ରୂପେ ଖାଦ୍ୟ ହଜମ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୁଏ ।

ଯକୃତ ପାଇଁ ଭୃଙ୍ଗନିମ୍ବ: ଏହାର ରୁଷ୍ଟି/ ସିଝାପାଣି ଯକୃତରୁ ପିତ୍ତକ୍ଷରଣ ସ୍ୱାଭାବିକ କରାଇ ଯକୃତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବଜାୟ ରଖେ ।

ପ୍ଳାହା ପାଇଁ ପିସ୍ତଳୀ: ଏହାର ରୁଷ୍ଟି ଗ୍ରହଣ କଲେ ପ୍ଳାହାବୃଦ୍ଧି ଦୂରହୁଏ ।

କ୍ଷୁଦ୍ରାନ୍ତ ପାଇଁ ତାଳିମ୍ବ: କ୍ଷୁଦ୍ରାନ୍ତରେ ପାଚନ କ୍ରିୟା ଠିକ୍ ରଖେ, ହୃଦରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧ ତଥା ରକ୍ତ ନିର୍ମାଣରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ବୃହତନ୍ତ ପାଇଁ ତାଳିମ୍ବତୋପା ଅତିସାର ଓ ନାଳଝାତାରେ ଉପକାରୀ ।

ବୃକ୍ମ, ମୁତ୍ତନଳୀ, ମୁତ୍ରାଶୟ ପାଇଁ ଗୋଷୁରା: ଏହାର ରୁଷ୍ଟି ସିଝାପାଣି ମୁତ୍ତବହ ସଂସ୍ଥାନର କ୍ରିୟାକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ କରାଏ ।

ଅଶ୍ରୁକୋଷ ପାଇଁ ବାଇଡ଼ୁଙ୍କ ମଞ୍ଜି: ଶୋଧିତ ମଞ୍ଜିର ରୁଷ୍ଟି ସେବନ କଲେ

ଶୁକ୍ର କଣିକା ତଥା ଶୁକ୍ରଧାତୁର ବୃଦ୍ଧି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ସ୍ୱାୟତ୍ତବିକ ଦୁର୍ବଳତା ଓ ହାତଗୋଡ଼ ଥରିବା ଦୂର ହୁଏ ।

ସ୍ନାୟୁ ଓ ମାଂସପେଶୀ ପାଇଁ ଆଶ୍ୱଗନ୍ଧା: ଏହାର ରୁଷ୍ଟି ସେବନରେ ମାଂସପେଶୀ ସବଳ ତଥା ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତିବୃଦ୍ଧି ପାଏ ।

ମାଂସପେଶୀ ପାଇଁ ଚାଉଳ: ଏହା ମାଂସପେଶୀ, ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗରେ ବୃଦ୍ଧି ତଥା ପରିପୋଷଣରେ ସହାୟକ ହୁଏ ।

ଚର୍ମ ପାଇଁ ହଳଦୀ: ହଳଦୀ ରୁଷ୍ଟି ସେବନ ଦ୍ୱାରା ଚର୍ମର ବର୍ଣ୍ଣ ଅତୁଟ ରହେ ଏବଂ କୃମିରୋଗ ଓ ଚର୍ମରୋଗ ନାଶ ହୁଏ ।

ଅଗ୍ନାଶୟ ପାଇଁ ଅପମାର୍ଗ: ଏହାର କ୍ଷାର ବା ସିଝାପାଣି ଅଗ୍ନାଶୟର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରେ ଓ ରକ୍ତଶକ୍ତିରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ । ଏମିତି ବି ପ୍ରତିଦିନ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ ବୃକ୍ଷଲତାର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶକୁ ଶାଗ ଓ ପନିପରିବା ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛେ । ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବିଚାର କରି ବିଭିନ୍ନ ବୃକ୍ଷଲତାର ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ ଅଙ୍ଗକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ କି କି କି ? ପ୍ରକୃତିର ଦାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରତିଦାନରେ ଆସକ୍ତ ସଚେତନ ନାଗରିକ ଭାବରେ ବାଡ଼ିବଗିଚାରେ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଗଛଟିଏ ଲଗାଇବା ।

ମାନସିକତାକୁ ସକାରାତ୍ମକ କରାଏ ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍

ଆଜିକାଲି ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍‌ର ବ୍ୟବହାର ବହୁଳ ଭାବରେ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ମାନସିକତା ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ସକାରାତ୍ମକ ରହିଥାଏ ବୋଲି ସଦ୍ୟତମ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ସକାରାତ୍ମକ ମାନସିକତା ଓ ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍ ବିଷୟ ଉପରେ ଲଣ୍ଡନ ଯୁନିଭର୍ସିଟିର ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ କରିଥିବା ଗବେଷଣାରୁ ଏଭଳି ତଥ୍ୟ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଛି । ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଏଭଳି ସର୍ଭେ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ



ସ୍ମାର୍ଟଫୋନ୍ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକତା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ସକ୍ରିୟ ରହୁଥିବାର ସେମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ହେଲେ ଏହାର ଅନାବଶ୍ୟକ ବ୍ୟବହାର ସଂପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତାକୁ ଅନେକାଂଶରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଧକାପଣ ଦୂର କରେ ବିଟ୍



ଆମେରିକାନ୍ ଜର୍ନଲ ଅଫ୍ ଇଣ୍ଟରାକ୍ଟିଭ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପ୍ୟୁଟିଭ ଫିଜିଓଲଜିରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ନୂତନ ଅଧ୍ୟୟନ ଅନୁସାରେ ବିଟ୍ ଶରୀରର ଅକ୍ସିଜନ ସ୍ତର କମିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ସାଲଡ଼ରେ କିମ୍ବା ଜୁସ୍ ରୂପରେ ବିଟ୍‌କୁ ନିୟମିତ ଆହାରରେ ସାମିଲ କଲେ ଅସମୟରେ ଅକ୍ସିଜନ ତଥା ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ପରେ ଅନୁଭୂତ ହେଉଥିବା ଅକ୍ସିଜନରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ରକ୍ତରେ ଅମ୍ଳଜାନର ମାତ୍ରା ବଢ଼ାଇବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଏହାର ନିୟମିତ ସେବନ ଦ୍ୱାରା ଅକ୍ସିଜନ ସ୍ତର ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ତେଜୁର ମହୌଷଧି ଅମୃତ ଭଣ୍ଡା ପତ୍ର

ମଶା କାମୁଡ଼ାରୁ ବ୍ୟାପୁଥିବା ତେଜୁ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହା ପ୍ରାଣଘାତକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପାରେ । ଏହି ରୋଗରେ ରକ୍ତରେ ପ୍ଲେଟଲେଟ୍‌ସ୍ ତାହା ଦେଶରେ ହ୍ରାସ ହୋଇଥାଏ । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧା, ଗଣ୍ଠିବିନ୍ଧା, ଜ୍ୱର ଓ ଦେହରେ ଲାଲ ଦାଗ ତେଜୁର ପ୍ରମୁଖ ଲକ୍ଷଣ । ରକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପରେ ଯାଇ ରୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣାପଡ଼େ । ତେଜୁ ଉପରେ କାରୁ ପାଇବାକୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମିତି କୌଣସି ଔଷଧ ସାମନାକୁ ଆସିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିଛି ପ୍ରାକୃତିକ ତତ୍ତ୍ୱ

ମାଧ୍ୟମରେ ଏଥିରୁ ରକ୍ଷାପାଇହେବ । ସାଧାରଣ ଭାବେ ଅମୃତଭଣ୍ଡାକୁ ପରିବା ଓ ଫଳ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ

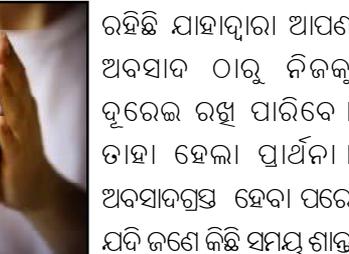


ଅନେକ ରୋଗର ଉପଚାର କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଜାଣନ୍ତି ଏହାର ପତ୍ରରେ ଭରି ରହିଛି ଅନେକ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ । ଅମୃତଭଣ୍ଡା ପତ୍ରରେ ପ୍ଲେଟଲେଟ୍‌ସ୍ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ କ୍ଷମତା ଭରପୁର ରହିଛି । ଏହାସହ ଏଥିରେ ଆଣ୍ଟିଫ୍ୟାଲେରିଆ ଗୁଣ ମହଜୁଦ୍ ଥିବାରୁ ତେଜୁ ଓ ମ୍ୟାଲେରିଆ ସହ ଲଢ଼ିବାରେ

ସହାୟକ ହୁଏ । ତେଜୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଅମୃତଭଣ୍ଡା ପତ୍ରର ବ୍ୟବହାର ଅନେକ ଗବେଷଣାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ସାରିଛି । ୪୦୦ ତେଜୁ ରୋଗୀଙ୍କ ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଗବେଷଣାରେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ତେଜୁ ରୋଗୀ ଅମୃତଭଣ୍ଡା ପତ୍ରର ବ୍ୟବହାରରେ ରକ୍ଷା ପାଇଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ମଧ୍ୟମ ଆକାରର କିଛି ଅମୃତଭଣ୍ଡା ପତ୍ରକୁ ନେଇ ଖରାରେ ଅଳ୍ପ ଶୁଖାନ୍ତୁ । ଏବେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଧୋଇ ଅତିକମରେ ୨ ଲିଟର ପାଣିରେ ଫୁଟାନ୍ତୁ ଯେପରି ପାଣି ଅଧା ହୋଇଯିବ । ପରେ ଏହି ମିଶ୍ରଣକୁ ଛାଣି ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ତେଜୁ ଜ୍ୱରରୁ ଆରୋଗ୍ୟ ମିଳେ ।

ଅବସାଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ପ୍ରାର୍ଥନା

ଆଜିକାଲିର ବ୍ୟସ୍ତମୟ ଜୀବନରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବସାଦଗ୍ରସ୍ତ ହେବା କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ସହଜ ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହି ସମୟରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହ ପରାମର୍ଶ କରିପାରନ୍ତି । ହେଲେ ଏଭଳି ଏକ ସରଳ ଉପାୟ



ପରିବେଶରେ କିଛି ସମୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ତେବେ ତାହାର ସୁଫଳ ମିଳିବ

ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଲଣ୍ଡନ ଯୁନିଭର୍ସିଟିର ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ । ପ୍ରାର୍ଥନାର ସୁପ୍ରଭାବ କେବଳ ଅବସାଦ ଉପରେ ନୁହେଁ, ଏହାଦ୍ୱାରା ଜଣେ ନିରୋଗ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ । ମନରେ ଶାନ୍ତି ଆଣିବା ସହ ଶରୀରକୁ ଆହୁରି ଚଳଚଞ୍ଚଳ କରାଇଥାଏ । ଖାସ୍ କଥା ହେଲା, ନିୟମିତ ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ରକ୍ତଚାପ (କୂଟପ୍ରେସର) ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଳିତ ରହିଥାଏ ।

ନାଭିକୁଣ୍ଡ ପାୟୁଷ ବସ ଯାକେ ।
 ନାଥ ଜିଅତ ରାବନ୍ କଲ ତାକେ ।
 ଆଉ ଏଥିଯୋଗୁଁ ରାବଣ ମରୁନାହିଁ ।
 ଏହାର ନାଭିରେ ଥିବା ଅମୃତକୁ ଯଦି
 ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ରରେ ଶୁଷ୍କ କରି ଦିଆଯାଏ
 ତେବେ ରାବଣ ମରିବ । ନାଭିରେ
 ଥିବା ଅମୃତ ଶୁଖାଇ ଦେଲେ ରାବଣ
 ଗଣ୍ଡିରେ ମୁଣ୍ଡ ଆଉ ଲାଗିଯାଇ ପାରିବ
 ନାହିଁ । ଶ୍ରୀରାମ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
 ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ସନ୍ଧାନ କଲେ ।

ଆଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର ରାବଣର
 ନାଭିରୁ ବାହାରି ହେଲା । ଆଉ
 ରାବଣର ମୁଣ୍ଡ ଓ ହାତ ଗୁଡ଼ିକ ଛେଦି
 ପକାଇଲା । ମୁଣ୍ଡ ଛିନ୍ନ ହୋଇଯିବାରୁ
 ରାବଣର ତେଜ ହ୍ରାସ ହୋଇଗଲା ।
 ଏଥର ତାର ବିନାଶକାଳ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇଗଲା । ଶେଷରେ କେବଳ ତାର
 ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ମସ୍ତକ ଓ ଦୁଇଟି ହାତ
 ରହିଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ମାତଳି
 ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ କହିଲେ ପ୍ରଭୁ ! ଏହାର
 ମସ୍ତକକୁ ପ୍ରହାର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
 ବକ୍ଷସ୍ଥଳକୁ ପ୍ରହାର କରନ୍ତୁ ।
 ବୁଝାସ୍ତ୍ରରେ ଅତିଶୀଘ୍ର ରାବଣର
 ମର୍ମସ୍ଥଳ ବିଦାୟ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ମହର୍ଷି ଅଗ୍ରସ୍ୟ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ବୁଝାସ୍ତ୍ରର
 ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି
 ବୁଝାସ୍ତ୍ରରେ ଶ୍ରୀରାମ ରାବଣକୁ ପ୍ରହାର
 କଲେ । ବୁଝାସ୍ତ୍ର ରାବଣର ମର୍ମସ୍ଥଳକୁ
 ବିଦାୟ କରିବା ମାତ୍ରେ ରାବଣ ତଳେ
 ପଡ଼ି ମରିଗଲା ।

ବିଭେଦ ହୃଦୟ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ରାବଣସ୍ୟ
 ମହାତ୍ମନଃ ।

ରାବଣସ୍ୟହରତ୍ ପ୍ରାଣାନ୍ଦିବେଶ
 ଧରଣୀତଳେ ।

ରାବଣ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବା ଦେଖି
 ଦେବତାମାନେ ଅତି ପ୍ରସନ୍ନ
 ହୋଇଗଲେ । ଦେବତା ଓ
 ଗନ୍ଧର୍ବମାନେ ଜୟ ଜୟକାର

କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ରାବଣ
 ଶରୀରରୁ ଦିବ୍ୟ ତେଜ ବାହାରି
 ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଚରଣରେ ଲୀନ
 ହୋଇଗଲା ।

ରାବଣ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର
 ପଦାରବିନ୍ଦରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲା ।
 ରାବଣ ଦିବ୍ୟ ଗତି ପାଇଗଲା ।
 ଦେବତାମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ଭାବିଲେ,
 ରାବଣ ତ ଦୁଷ୍ଟ, ମହାପାପୀ ତେବେ
 ବି ମହାନ ଯୋଗୀମାନେ ଯେଉଁ ଗତି
 ପାଇଥାନ୍ତେ, ସେ ସେହି ଗତି ପାଇଲା
 କି ଭଲ ! ନୀରଦ ସେତେବେଳେ
 ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହିଲେ ଯେ
 'ରାବଣ ଯାହା ବି ହୋଇଥାଉ ପଛେ,
 ସେ ସବୁ ସମୟରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ
 ଅନବରତ ଧ୍ୟାନ କରୁଥିଲା । ଯେ
 କୌଣସି ଉପାୟରେ ହେଉ ଜାବ ଯଦି
 ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖେ,
 ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରେ, ତେବେ ତାର
 ମଙ୍ଗଳ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ଯିଏ
 ପ୍ରେମରେ ସହିତ ଧ୍ୟାନ କରେ ସେଥିରେ
 ତାର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ହିଁ ହେବ ଏଥିରେ
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ ।

ରାବଣ ଶତ୍ରୁ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ
 କରୁଥିଲା । ହେଲେ ବୈରଭାବରେ ବି
 ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସେ ଚିନ୍ତନ କରୁଥିଲା ।
 ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ଚିନ୍ତନ କରି କରି ସେ
 ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଦେଲା । ଫଳରେ ସେ
 ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଠାରେ ଲୀନ ହୋଇଗଲା ।
 ଭାବ ଯାହା ଥାଉ ପଛେ ।

ଭାଗବତରେ ଲେଖା ହୋଇଛି ଯେ
 ଶ୍ରୀଭଗବାନଙ୍କର ଚିନ୍ତନ ନିକ୍ଷାମ କାମ
 ଭାବରେ କରୁଥିବା ଗୋପାମାନେ
 ଭଗବାନମୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।
 ଶିଶୁପାଳ ଅତି କ୍ରୋଧରେ
 ଭଗବାନଙ୍କର ଚିନ୍ତନ କରି କରି
 ପରିଶେଷରେ ଭଗବାନମୟ ହୋଇ

ରାମକଥା



ଯାଇଥିଲା । କାମ ଭାବରେ, ବୈର
 ଦୈଷ୍ଟି ଭାବରେ ଅଥବା ଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ
 ଯେକୌଣସି ଭାବରେ ମଣିଷଙ୍କୁ
 ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରେ ମନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ସଂଯୁକ୍ତ କରିଦେବା ଦରକାର । ଯେ
 କୌଣସି ଭାବରେ ହେଉ, ଭଗବାନଙ୍କ
 ଠାରେ ତନ୍ମୟ ହୋଇଯିବା ଉଚିତ ।
 ରାବଣ ସଦଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ।
 ରାବଣ ମରିଯିବାରୁ ତାର ପତ୍ନୀମାନେ
 ବିଳାପ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।
 ବିଭୀଷଣଙ୍କୁ ବି ବହୁତ ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବିଭୀଷଣଙ୍କୁ ବହୁତ
 ବୁଝାଇଲେ । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ
 ବିଭୀଷଣ ରାବଣର ମୃତକ ସଂସ୍କାର
 କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲେ ।

ବିଭୀଷଣ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ଲଙ୍କାଗଡ଼କୁ
 ଆସିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।
 ଲଙ୍କା ସିଂହାସନ ତାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ
 କଲେ । ଶ୍ରୀରାମ କହିଲେ 'ବଉଦ
 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଜନବସତିରେ
 ପ୍ରବେଶ ନକରିବା ପାଇଁ ମୁଁ
 ପ୍ରତିଜ୍ଞାବଦ୍ଧ । ମୁଁ କେବଳ ବାହାରେ,
 ବଣରେ ରହିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛି ।
 ମୋ ମାତାଙ୍କର ଏହା ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲା ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରି ଲଙ୍କାଗଡ଼କୁ

ଯାଅ ।
 ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ଆଦେଶରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ
 ବିଭୀଷଣଙ୍କର ଲଙ୍କା ସିଂହାସନରେ
 ଅଭିଷେକ କରାଇଲେ । ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ
 ଲଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ମିଳିଲା, ହେଲେ ପ୍ରଭୁ
 ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ସେ
 ବିଭୀଷଣଙ୍କୁ ଲଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କଲେ ।
 ଶ୍ରୀରାମ ଲଙ୍କାରୁ ପଛସାଟିଏ ବି
 ନେଲେ ନାହିଁ । ଲଙ୍କାରେ ବିପୁଳ
 ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ଶ୍ରୀରାମ ଲଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି
 ଲଙ୍କାରେ ହିଁ ଛାଡ଼ି ଆସିଲେ ।
 ଅଯୋଧ୍ୟାକୁ ପଛସାଟିଏ ବି ଆଣିଲେ
 ନାହିଁ ।

ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ହେବାର
 ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବିଭୀଷଣ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ
 ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଓ ତାଙ୍କ
 ଚରଣାରବିନ୍ଦରେ ଲୋଟିପଡ଼ିଲେ ।
 ସେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମ
 କଲେ । ବିଭୀଷଣ କହିଲେ- 'ହେ
 ନାଥ ! ମୁଁ ଓ ଲଙ୍କା ସମସ୍ତ ହେଉଛି
 ଆପଣଙ୍କର ।

ଶ୍ରୀରାମ କହିଲେ, ହଁ ! ଏ ସମସ୍ତ
 ହେଉଛି ମୋର । ମୁଁ ତୁମ ହାତରେ
 ସବୁ ଅର୍ପଣ କରୁଛି । ତୁମେ ଯଦି କିଛି
 ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ
 ତେବେ ଏହି ବାନରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ
 କର ।

ବିଭୀଷଣ ସମସ୍ତ ବାନରଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର
 ବସ୍ତାଭୂଷଣ ଦେଲେ । ଏହାପରେ
 ବିଭୀଷଣଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସାତାଙ୍କର
 ମଙ୍ଗଳ ସ୍ନାନ କରାଗଲା । ଜାନକୀଙ୍କୁ
 ଦିବ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତାଭୂଷଣରେ
 ଆଭୂଷିତ କରାଗଲା । ତାଙ୍କୁ
 ପାଲିଙ୍କିରେ ବସାଇ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପାଖକୁ
 ଅଣାଗଲା । ସାତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା
 ପାଇଁ ବାନରମାନେ ଉତ୍ତରୀତ ହୋଇ
 କୋଳାହଳ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।
 ସେମାନେ ପାଲିଙ୍କି ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି

ଆସିଲେ । ଗହଳି ଏପରି ହେବାରେ
 ଲାଗିଲା ଯେ ବାନରମାନେ
 ଦଳାଦଳା ମଧ୍ୟ ହେଲେ । ପାଲିଙ୍କି
 ବାହକମାନେ 'ଘୁଞ୍ଚ ଘୁଞ୍ଚ' ବୋଲି କହି
 କେତେକଙ୍କୁ ଧକ୍କା ମାରିଲେ ।
 ବାନରମାନେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣକୁ
 ପଣ କରି ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଏବେ
 ସାତାମାତାଙ୍କ ଦର୍ଶନରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲେ
 ଓ ଧକ୍କା ଖାଇଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା
 ଖୁବ୍ ବାଧୁଲା ।

ଶ୍ରୀରାମ ବାନରମାନଙ୍କର
 ମନୋଭାବ ଜାଣିଲେ । ସେ କହିଲେ
 ଏମାନେ ଅତି ପ୍ରେମରେ ସାତାଙ୍କ
 ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଆତୁର । ଏଣୁ ସାତା
 ଚାଲି ଚାଲି ଆସନ୍ତୁ ।

ସାତା ପାଲିଙ୍କିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଧୀରେ
 ଧୀରେ ଅବନତ ମସ୍ତକରେ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ
 ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ । ବାନରମାନେ
 ସାତାଙ୍କର ଜୟଜୟକାର କରିବାରେ
 ଲାଗିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ, ଆଉ
 ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ପ୍ରଣାମ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ ।
 ସାତା ଆସୁଥିବା ବେଳେ ପରମାତ୍ମା
 ଶ୍ରୀରାମ ଚିକିଏ ଲୀଳା ସଂରଚନା
 କଲେ । ଛାୟା ଜାନକୀଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ
 ପ୍ରବେଶ କରାଇ ପ୍ରକୃତ ଜାନକୀଙ୍କୁ
 ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଥିଲା । ଏଣୁ ଶ୍ରୀରାମ
 ସାତାଙ୍କୁ କିଛି ଶବ୍ଦ କହିଲେ ।

ସାତା ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କୁ କହିଲେ,
 'ଲକ୍ଷ୍ମଣ ! ଅତିଶୀଘ୍ର ଅଗ୍ନି ସ୍ଥାପନା
 କର ।' ଅଗ୍ନି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ଅଗ୍ନି
 ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବା ପରେ ସାତା ଦୁଇ
 ହାତକୁ ଉପରକୁ ଟେକି କହିଲେ -

ଜୌ ମନ ବଚ କ୍ରମ ମମ
 ଉର ମାଁହୀ । ତଜି ରଘୁବୀର
 ଆନ ଗତି ନାଁହୀ ।
 ତୌ କୃସାନ୍ତୁ ସବ କୈ
 ଗତି ଜାନା ।
 ମୋହିକୁହୁଁ ହୋଉ ଶ୍ରୀଖଣ୍ଡ ସମାନା ।

ସର୍ବେଦ

**ପ୍ରଭୁ ପ୍ରସାଦ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଦୟା, ମନା
 ହୋୟ ସ୍ୱାଧୀନ ।**

**ଅନ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କୋଇ ନହିଁ ଲଗେ,
 ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଚରଣ ଅଧୀନ । (୨୩)**

ଭାଷ୍ୟ: ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଚରଣରେ
 ଲାଗିଥିବା ଅନ୍ୟ ଶରଣ ଅଧିକ ଭକ୍ତ
 ହିଁ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରସନ୍ନତା ଓ ସଦ୍‌ଗୁରୁଙ୍କ ଦୟା
 ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଣାରୁ ମନକୁ ନିଜେ ସ୍ୱାଧୀନ
 କରେ । ଏହି ସଦ୍‌ଗୁରୁ ସ୍ନେହ ଓ ପ୍ରଭୁ
 ଦୟାର ଅତି ଚିକ୍ତ ମନକୁ ସ୍ୱାଧୀନ
 କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଲାଗି ପାରେ
 ନାହିଁ ।

**ସତ୍ୟଗ୍ରାହୀ ବଣ ପାଁଚ ହୈ, ଅକ୍ତର
 ଶବ୍ଦ ବିବେକ ।**

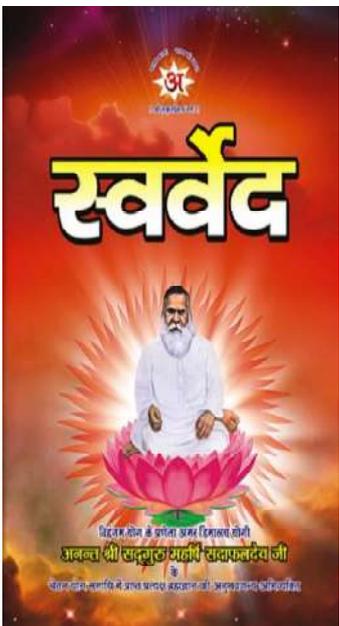
**ସହଜେ ସତ ମାରଗ ମିଳେ, ଅକ୍ତର
 ସତ ପରଚେକ । (୨୪)**

ଭାଷ୍ୟ: ସତ୍ୟ ପଥରେ ଆରୁଡ଼
 ହୋଇଥିବା ସହଜ ଯୋଗାଭ୍ୟାସୀକୁ
 ପାଞ୍ଚ ବିଷୟ ବଣରେ ହୋଇଯିବାରୁ
 ଅକ୍ତର ସାରଣ୍ୟ ପରମପୁରୁଷଙ୍କ
 ଅନୁଭବ ସାକ୍ଷାତକାର ହୁଏ । ମନ
 ଇହିୟମାନଙ୍କର ବିଷୟ ସହଜ

ପ୍ରଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଶାକ୍ତ
 ହୋଇଯାଏ ଓ ନିଜର ଚେତନ ପଥ,
 ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅକ୍ତରକ୍ଷର
 ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ।

**ଯୋଗ କଥନ ରତ ଭୋଗ ମୈ,
 ଯୋଗମୂଳ ନହିଁ ହାଥ ।
 କଥନ ଗହନ ଏକ ସମ ମିଳେ,
 ନର ସେ ଦେବ ସନାଥ । (୨୫)**

ଭାଷ୍ୟ: ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଉପଦିଷ୍ଟ ଯୋଗ
 ମାର୍ଗର ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯେ ବିଷୟ
 ଭୋଗରେ ଲିପ୍ତ ରହେ, ସେ
 ଅଜିତେହିୟ ପୁରୁଷ ଯୋଗରେ
 ମୌଳିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରେ
 ନାହିଁ । ଯୋଗ ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନର ଅନୁସାରେ
 ତାର ସାଧନ ଭଜନ କଲେ ହିଁ ନରରୁ
 ଦେବତ୍ୱଭାବର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଓ
 ସେହି ସହଜ ଯୋଗାଭ୍ୟାସୀ ଆତ୍ମ
 ବଳଶାଳୀ ହୋଇ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ଗୁଡ଼ିକୁ
 ଧାରଣ କରିଥାଏ । ପରୋକ୍ଷ ବାଚକ
 ଜ୍ଞାନରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ ।
 ଏଥିପାଇଁ ସାଧକକୁ ନିଜର ଯୋଗ
 ସାଧନରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅନୁଭବ



ଲକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
**ଶ୍ରବନ ନୟନ ମନ ବୟନ ମୈ,
 ବସତ ନିରକ୍ତର ପବ ।
 ବିରହିନୀ ଅରୁ ଜାନେ ନହିଁ, ପରୁ
 ନିରଞ୍ଜ ହିୟପିବ । (୨୬)**
 ଭାଷ୍ୟ: ବିରହିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀର ବାଣୀ,
 ଚକ୍ଷୁ, ମନ ଏବଂ କାନ ସମସ୍ତେ ନିଜର

ପିବରେ ନିରକ୍ତର ମିଶିବା ପାଇଁ ଲାଗି
 ରହନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଇହିୟ ଅକ୍ତରକରଣରୁ
 ତାର ପ୍ରିୟ ପତିଙ୍କୁ ମିଳିବା ପାଇଁ ହିଁ
 ସର୍ବଦା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୁଏ । ତାହା ଅନ୍ୟ
 ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ସର୍ବଦା
 ବିଯୋଗୀ ପତିଙ୍କ ଆସିବାର ମାର୍ଗକୁ
 ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଏହି ପରି ଯୋଗାଭ୍ୟାସୀ
 ପ୍ରଭୁ ଭକ୍ତର ମନ, ବୁଦ୍ଧି, ପ୍ରାଣ ଓ
 ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଧ୍ୟେୟ
 ଆଡ଼େ ଗୋଟିଏ ରୂପକୁ ଲାଗିଯାଏ ।
 ତେବେ ସେହି ପରମ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ
 କରିବାର ପଥ ସୁଲଭ ହୋଇଥାଏ ଓ
 ତାର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଏକ ଧ୍ୟେୟ,
 ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ମାର୍ଗରେ ତାଲିବା
 ବାଲା ଦୃଢ଼ତା ଭକ୍ତ ହିଁ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତି
 ରୂପାମହାନ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ ।
 ଅନେକ ତର୍କ ବିତର୍କ, ସଂଶୟ ଓ
 ବ୍ୟାମୋହରେ ରହିବା ବାଲା ସାଧକ
 ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରେ ନାହିଁ ।
**ପରମ ପୁରୁଷ ବହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୈ, ଅଜା
 ଅନନ୍ତ ଅସୀମ,
 ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ନହିଁ କିସି କାଳ ମୈ, ସହଜ**

ସମାନ ମହୀମ । (୨୭)

ଭାଷ୍ୟ: ସେହି ପରମ ପୁରୁଷ
 ନିତ୍ୟ, ଅନନ୍ତ ଏବଂ ଅସୀମ ହୋଇ
 ନିଜର ସହଜ ସ୍ୱାଭାବିକ ମହିମାରେ
 ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ସେ କୌଣସି
 କାଳରେ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ରହେ ନାହିଁ । ନିତ୍ୟ
 ପଦାର୍ଥ ସର୍ବଦା କୃତସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ
 ରୂପରେ ରହେ । ଏଥିପାଇଁ ବୁଝା
 ତିନିକାଳରେ ଗୋଟିଏ ରୂପରେ ରହି
 ସର୍ବଦା ଚରାଚର ଜଗତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
 ବ୍ୟାପ୍ତ ଅଟେ ।

**ହେ ପ୍ରଭୁ ମହିମା ଆପକି, ଅଗମ
 ଅନନ୍ତ ଅପାର ।**

**ନେତି ନେତି ଅଜ ଶୁତି କହୈ, ଜନ
 ଅଧିକ କିମି ପାର । (୨୮)**

ଭାଷ୍ୟ: ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣଙ୍କ ମହିମା
 ଅଗମ, ଅନନ୍ତ ଓ ଅପାର ଅଟେ । ଯାହାକୁ
 ସର୍ବଦା ଚାରିବେଦ ନେତି ନେତି କହନ୍ତି,
 ଅର୍ଥାତ୍ ଯାହାର ଇତି ସୀମା ନାହିଁ, ଅନନ୍ତ
 ଅଟେ । ଆପଣଙ୍କ ସେହି ଅନନ୍ତ ମହିମାକୁ
 ମୁଁ ଅଳ୍ପଜ୍ଞ ଜାବ କିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ
 ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବି ।

ଶାଗୁଦାନାର ଉପକାରिता

ଭାରତରେ ଶାଗୁଦାନା ଟେପିଓକା ଷ୍ଟାର୍ଟରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଏହି ଷ୍ଟାର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି କସାବ ନାମକ କନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ହୁଏ ଯାହା ଏକ ପ୍ରକାର କନ୍ଦମୂଳ ଭଳି । କସାବା ମୂଳତଃ ବ୍ରାଜିଲ ଏବଂ ଆଖପାଖ ଦେଶର ଗଛ । ଭାରତର ତାମିଲନାଡୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସେଲମ୍ ଜିଲ୍ଲାରେ କସାବା ବେଶୀ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ଟେପିଓକା ଷ୍ଟାର୍ଟ ପ୍ରୋସେସିଂ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଏବଂ ଶାଗୁ ଡିଆରି ପ୍ଲାଣ୍ଟ ରହିଛି । ୧୯୪୦ ଦଶକରେ ମୁଖ୍ୟତଃ କେରଳ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟରେ ଏହା ଚାଷ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ୧୯୪୩-୪୪ ରେ ତାମିଲନାଡୁର ସେଲମ୍ ଠାରେ ଶାଗୁଦାନା ନିର୍ମାଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଲମର ଜନୈକ ମାଛ ବ୍ୟବସାୟୀ ମଣିକ୍କମ୍ ଚେଟ୍ଟିୟାର କେରଳର ବ୍ୟବସାୟୀ ପୋପଟଲଲ ଶାହଙ୍କ ସହ ମିଶି ଶାଗୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଶାଗୁଦାନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି ଟେପିଓକାର ଶସକୁ ବଡ଼ ଟ୍ୟାଙ୍କରେ ପକାଇ ତା' ଉପରେ ଲଗାତର ପାଣି ପକାଯାଏ । ଏହାପରେ ଶସଗୁଡ଼ିକୁ ଚକଟାଯାଏ ଯେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରାୟ ୪-୬ ମାସ ଯାଏ ବାରମ୍ବାର ଚାଲେ । ଏହାପରେ ମେସିନରେ ଏହି ଶସ ପକାଯାଇ ଶାଗୁଦାନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ଶାଗୁଦାନାକୁ ଶୁଖାଇବା ପରେ ଏଥିରେ ଗୁଜୋଜ୍ ଏବଂ ଷ୍ଟାର୍ଟରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୁଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇ ପଲିସ୍ କରନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଆଉ କେତେକ ଦେଶରେ ସାଗୋପାମ୍ ନାମକ ଗଛର ମଞ୍ଜରୁ ଶାଗୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ।

ଜୁର, ପେଟସମସ୍ୟା ଆଦିରେ ତ ଏହାକୁ ପଥ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ତେବେ ସାଧାରଣ ଖାଦ୍ୟ ଭାବେ ବି ଏହାର ଏକାଧିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପକାରिता ରହିଛି ।



ଶାଗୁଦାନାରେ ପଟାସିୟମ ଭରପୁର ପରିମାଣରେ ଥିବାରୁ ଏହା ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ଏବଂ ହୃଦରୋଗରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଏ । ଶାଗୁରେ ଥିବା କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍ ଏବଂ ଷ୍ଟାର୍ଟ ସୁସ୍ଥ ଭାବେ ଓଜନ ଲାଭ କରିବାରେ ବି ସହାୟକ । ଏହା ମାଂସପେଶୀକୁ ସଶକ୍ତ କରେ । ଶାଗୁଦାନାରେ ଭିଟାମିନ୍ ବି-୬, ଫଲିକ ଏସିଡ୍, କ୍ୟାଲସିୟମ ପରି ବିଭିନ୍ନ ତତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି ଯାହା ତ୍ୱଚାକୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ କରେ ।

ଲୌହସାର ଏଥିରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ଥିବାରୁ ରକ୍ତ କଣିକାର ପରିମାଣ ବଢ଼ାଏ । ଫଳରେ ଏନିମିଆ ପରି ସ୍ତ୍ରୀ ଉପୁଜେନାହିଁ । ଗର୍ଭାବସ୍ଥାରେ ଶାଗୁଦାନା ଖାଇଲେ ଶିଶୁଙ୍କ ଠାରେ ନ୍ୟୁରାଲ ଟ୍ୟୁବ୍ ଦୋଷ ରହେନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ସଠିକ୍ ବିକାଶ ହୁଏ । ଏଥିରେ ତାଏଟାରୀ ଫାଇବର ଥିବାରୁ ହଜମକ୍ରିୟା ଠିକ୍ କରେ । କୋଷ୍ଟକାଠିନ୍ୟ, ଫୁଲା, ଅନ୍ଧ ଯନ୍ତ୍ରଣା, କୋଲୋରେକ୍ଟାଲ କ୍ୟାନସର

ପରି ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ଦିଏ । ନିରାମିଷାଖାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରୋଟିନ୍ ଏକ ଭଲ ବିକଳ୍ପ । ଭିଟାମିନ୍ 'କେ', କ୍ୟାଲସିୟମ ଏବଂ ଲୌହର ଏହା ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଉତ୍ସ । ତେଣୁ ଅସ୍ଥି ବିକାଶ ତଥା ସୁଦୃଢ଼ରେ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଶାଗୁ ଖାଇଲେ ବୟସ ବୃଦ୍ଧି କାରଣରୁ ହେଉଥିବା ଅସ୍ଥିଓପୋରୋସିସ୍, ଅସ୍ଥିଓଆର୍ଥ୍ରାଇଟିସ୍ ଆଦି ରୋଗରୁ ସୁରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ଭିଟାମିନ୍ 'କେ' ମଧ୍ୟମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଲାଗି ବେଶ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହା ମସ୍ତିଷ୍କରେ ନ୍ୟୁରୋନାଲ ଗତିବିଧି ବଢ଼ାଇ ଆଲଜିମର ରୋଗର ଆଶଙ୍କା କମାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍ ଶରୀରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବା ସହିତ ଭୋଜିଲା ଅନୁଭବ କରାଏ ନାହିଁ । ଓଜନ କମାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଶାଗୁକୁ ଆଦୌ ଖାଦ୍ୟରେ ସାମିଲ କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ଓଜନ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲାଗି ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

- ▶ ପ୍ରଥମେ ବିଭିନ୍ନଗଛର କାଠିକୁ ବୁଣି ବା ଦାନ୍ତକାଠି ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଏହାପରେ ପ୍ରଥମେ ବୁଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟତଃ ବ୍ରାଜିଲରେ ଏହା ଟାଙ୍ଗ୍ ରାଜବଂଶ (୬୧୯-୯୦୭) ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ।
- ▶ ଆଦିମ ଇଜିପ୍ଟର କାଠିରେ ପତ୍ତ ଲଗାଇ ଏହାକୁ ଚୁଥୁବୁଣ୍ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।
- ▶ ଇଂଲଣ୍ଡର ଡ୍ରେଲିଅମ୍ ଏଡିସ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଅପରାଧ ଲାଗି ଜେଲରେ ଥିବା ସମୟରେ ପାଟି ସଫା ରଖିବା ପାଇଁ ମାଂସ ଚରକାରିରୁ ଏକ ହାଡ଼ କାଢ଼ି ସେଥିରେ କଣା କରି କିଛି ସୂତା ଲଗାଇ ବୁଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଜେଲରୁ ବାହାରିବା ପରେ ୧୭୭୬ରେ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀ ବ୍ୟବହାର କରି ଅନେକ ବୁଣ ବିକି ଧନୀ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ । ସେବେଠୁ ବୁଣ ବ୍ୟବହାର ବଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।
- ▶ ୧୯୦୦ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ଚୁଥୁବୁଣ୍ ସାଇବେରିଆନ୍ ହର୍ (ଅଣ୍ଡିରା ଘୁଷୁରି) ବାଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ୧୯୩୮ ରେ ପ୍ରଥମେ ନାଇଲନ୍ ସୂତା ବା ବିଷ୍ଟଲ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବା ଚୁଥୁବୁଣ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା । ଏହାପରେ ଓରାଲ୍ ବି କମ୍ପାନୀ ନରମ ଦାନ୍ତ ବା ସୂତାଥିବା ଚୁଥୁବୁଣ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ।
- ▶ ପ୍ରଥମ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ଚୁଥୁବୁଣ୍ ହୋଲ୍‌କୋଡେଣ୍ଟ ୧୯୫୪ ରେ ସ୍ୱିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଆବିଷ୍କାର ହୋଇଥିଲା ।
- ▶ ପୃଥିବୀର ସବୁଠୁ ଦାମୀ ଚୁଥୁବୁଣ୍ ମୂଲ୍ୟ ୪,୦୦୦ ଆମେରିକୀନ ଡଲାର । ଏହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି ଟିଟାନ୍‌ସିୟମ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା ।

କହିପାରିବେ କି ?

- ୧) ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଯୋଗ ଦିବସ ଅବସରରେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ଥିମ୍ କ'ଣ ଥିଲା ?
- (୨) ବାୟୁର ଆତ୍ମତା ମାପିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଉପକରଣର ନାମ କ'ଣ ?
- (୩) ଡେକାନ ଏକ୍ସକେସନାଲ ସୋସାଇଟି ନାମକ ସଂସ୍ଥାର ସ୍ଥାପନା କିଏ କରିଥିଲେ ?
- (୪) ବିନ୍ଦୁ କେଉଁ ରାଜ୍ୟର ଲୋକପ୍ରିୟ ଉତ୍ସବ ?
- (୫) ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ହାପ୍ ନେକେଡ୍ ଫଜିର କିଏ କହିଥିଲେ ?
- (୬) ବିଶ୍ୱର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଜଳପ୍ରପାତ କେଉଁ ଦେଶରେ ରହିଛି ?
- (୭) ଯୋଜନା ଆୟୋଗ କେବେ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା ?
- (୮) ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗ୍ରାମାଣ ରୋଜଗାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଯୋଜନା କେଉଁ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମରେ ହୋଇଛି ?
- (୯) 'ଡ୍ରିମ୍ ଫ୍ରେମ୍ ପାଇଁ ଫାଦର'ର ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ କିଏ ?
- (୧୦) ସାତାଙ୍କ ସ୍ୱୟମ୍ଭରରେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭାଙ୍ଗି ଥିବା ଧନୁର ନାମ କ'ଣ ?

ରାତି ଖାଦ୍ୟରେ ସତର୍କତା

ରାତି ୮ ଟାରୁ ୯ଟା ମଧ୍ୟରେ ଭୋଜନ କରିବାର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସମୟ ଅଟେ । ରାତିରେ ହାଇକା ଭୋଜନ ଲାଗି ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ସୁଆଦିଆ ତଥା ଟେଲ୍ ମସଲ୍ ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ଏସବୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ କୁପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ରାତିବେଳା କେବେହେଁ ଆଇସକ୍ରିମ ଖାଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆମେରିକୀୟ ଖାଦ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ ରାତିରେ ଏହା ଖାଇଲେ ଶରୀରରେ ଶର୍କରାର ମାତ୍ରା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହ ହଜମ ଠିକ୍ ଭାବରେ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ରାତ୍ରିଭୋଜନରେ ଇଟାଲୀୟ ଖାଦ୍ୟ ପାସ୍ତା ଖାଇଲେ ଓଜନ ବଢ଼ିବାର ଆଶଙ୍କା ସହ ନିଦ ଭଲ ହୁଏ ନାହିଁ । ରାତିରେ ଚକୋଲେଟ୍

ଖାଇବାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହନ୍ତୁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ସହ ହୃଦୟର ପ୍ରଭାବିତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ବିସ୍ମ ପ୍ରତି ପିଲାଙ୍କ ଠାରୁ ବୟସ୍କଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି । ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରୋସେସଡ୍ ଖାଦ୍ୟ, ଯାହା ଶରୀରରେ ବି ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ବର୍ଗର ରାତ୍ରିଭୋଜନରେ ଖାଇଲେ ତାହା ପେଟରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଏସିଡ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ଶରୀରକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରେ । ଏହା କାରଣରୁ ଛାଡ଼ି ପୋଡ଼ାଜଳା ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ରାତିରେ ଟିଭି ଦେଖିଲା ବେଳେ ପପକର୍ଣ୍ଣ ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏଥିରେ ଥିବା ଲୁଣ ଓ ବଟର ନିଦକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ ବୋଲି ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।



JUMBLE WORDS

- | | | | |
|-----------|---|-----------|---|
| 1) RETWH | = | 6) EKRCE | = |
| 2) ALGEE | = | 7) CNOREF | = |
| 3) LAHNIE | = | 8) NREUUS | = |
| 4) VINDIE | = | 9) OBRNI | = |
| 5) SYUFS | = | 10) NKRAC | = |

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, “ସ୍ୱୀକାର”, ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦିପଡ଼ା, ସମ୍ବଲପୁର ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-

୧. ଅରୁଣ କୁମାର ମିଶ୍ରା, ୨. ନିୟୁଜ୍‌ସ୍ ର ରିଆଜ୍‌ଜୁର, ୩. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ, ୪. ତାରାଶଙ୍କର ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ, ୫. ୧୬ ଅକ୍ଟୋବର, ୬. ଆଲଫ୍ରେଡ୍ ନୋବେଲ, ୭. ୭ ବର୍ଷ, ୮. ପ୍ରୟାଗ, ୯. ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ୧୦. ଆଇସିଆଇସିଆଇ ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-

(1) SOCKET (2) LUNACY (3) BIRCH (4) CHURN (5) NAPKIN (6) JAGUAR (7) METAL (8) ALIAS (9) THIRST (10) JUNIOR.

ସାଧନାର ସର୍ତ୍ତମ... ପଞ୍ଚମ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟା

ଶୁଣ୍ଠି ନିଃସନ୍ଦେହ ଆଦିଗୁରୁ, ପରମଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୀତାରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଏହି ଅବିନାଶୀ ଯୋଗର ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଇଥିଲି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜର ପୁତ୍ର ବୈବସ୍ୱତ ମନୁଙ୍କୁ କହିଲେ ଏବଂ ମନୁ ନିଜର ପୁତ୍ର ରାଜା ଈଶ୍ଵରାକୁ କହିଲେ । ଭଗବାନ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ, ସେଥିପାଇଁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବନ୍ଦନା ଜଗତଗୁରୁ ରୂପରେ କରାଯାଇଛି- ମୁଁ ବସୁଦେବ ପୁତ୍ର ଓ ଦେବକୀଙ୍କ ପରମାନନ୍ଦ, କଂସ ଓ ଚାଣୁର ପରି ଦୈତ୍ୟଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ସଂସାରର ଗୁରୁ ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ବନ୍ଦନା କରୁଛି ।

ଗୋଷାମୀ ତୁଳସୀଦାସ ଶ୍ରୀରାମଚରିତ ମାନସରେ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ କିଛି ଏପରି କହିଛନ୍ତି- ଜ୍ଞାନମୟ, ନିତ୍ୟ ଶଙ୍କର ରୂପା ଗୁରୁଙ୍କୁ ମୁଁ ବନ୍ଦନା କରୁଛି, ଯାହାର ଆଶ୍ରିତ ହୋଇ କଳଙ୍କିତ ଚନ୍ଦ୍ରମା ମଧ୍ୟ ସର୍ବତ୍ର ବନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏ । ଚିତ୍କୁଟ ଘାଟରେ ସନ୍ଥ ତୁଳସୀଦାସଙ୍କୁ ହନୁମାନଜି ମହାରାଜ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ପରିଚୟ କରାଇ ଥିଲେ । ଏପରି ଅନୁଗ୍ରହ ଗୁରୁ ହିଁ କରିପାରନ୍ତି । ସନ୍ଥ ତୁଳସୀଦାସ ହନୁମାନଜି ମହାରାଜଙ୍କୁ ନିଜର ଗୁରୁ ରୂପରେ ହିଁ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ସେ ହନୁମାନ ଚାଳିଶାର ପ୍ରାରମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁବନ୍ଦନାରୁ ହିଁ କରିଛନ୍ତି-

ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଚରଣ ସରୋଜ ରଜ ନିଜ ମନୁ ମୁକୁରୁ ସୁଧାରି ।

ତୁଳସୀଦାସ କହିଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ମହାରାଜଙ୍କ ଚରଣକମଳର ଧୂଳି ଦ୍ଵାରା ମୁଁ ନିଜର ମନ ରୂପକ ଦର୍ପଣକୁ ପବିତ୍ର କରୁଛି ।

ଏହି ପ୍ରକାର ଆମେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଭଗବାନ ଶଙ୍କର, ଶ୍ରୀହନୁମାନଜି ମହାରାଜଙ୍କ ରୂପରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୁରୁ ରୂପରେ ଅବଶ୍ୟ ବରଣ କରି ପାରିବା, କିନ୍ତୁ ଏକମାତ୍ର ସର୍ତ୍ତ ହେଉଛି ନିଜର ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରତି, ନିଜର ଆରାଧ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଅଟେ ହେଉ, ଅବିଚଳ ହେଉ, ଅବିରାମ ହେଉ, ଅଖଣ୍ଡହେଉ । ଆମର ସମର୍ପଣ ସଜା ହେଉ । ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ମନ୍ଦ ବା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଜପରେ ଆମର ନିୟମିତତା ରହୁ, ତନ୍ମୟତା ରହୁ ।

କେବଳ ମନ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚାରଣ ହିଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକର ସନ୍ଦେଶକୁ ଆମର ଆଚରଣରେ ଉତ୍ତାରିବା ଆଧିକ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆମେ ଉଚ୍ଚାରଣ କେବଳ କରିବା ନାହିଁ, ବରଂ ଆଚରଣରେ ବି ତାହାକୁ ଉତ୍ତାରିବା । ତାହାକୁ ନିଜର ଜୀବନରେ ଜିଇବାକୁ ପଡ଼ିବ, ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବାକୁ

ପଡ଼ିବ । ଆମେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଜପ, ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା ଏବଂ ଆଚରଣ କଂସର କରିବା ତ ଲାଭ କ'ଣ ? ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସାଧନାର ସୂତ୍ରକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି, ସାଧନାର ଫଳଶ୍ରୁତି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ରେତନାରେ ଅବତରିତ ହୋଇଥାଏ । ଖାଲି ବାକ୍ୟ ବିନିମୟରେ କାମ ଚଳେ ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ କହୁଥିଲେ ଯଦି ଘରକୁ ଚିଠି ଆସେ ଏବଂ ତଦନୁସାର ଦୁଇ ଯୋଡ଼ା ଧୋତି, ଗୋଟିଏ କୁର୍ତ୍ତା କପଡ଼ା ଏବଂ ଏକ କିଲୋ ସନ୍ଦେଶ ପଠାଇବାକୁ ପଡେ, ତେବେ ତାହା ହିଁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବଜାର ଯାଇ ଏହି ସାମଗ୍ରୀ କିଣି ପଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେବଳ ଚିଠି ପଢ଼ିଲେ ବା ଘୋଷିଲେ କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

ବାସ୍ତବରେ ଏପରି ଆଚରଣ କରୁଥିବା ଶିଷ୍ୟ, ସାଧକ ହିଁ ନିଜ ଗୁରୁଙ୍କର, ଭଗବାନଙ୍କର କୃପାପାତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି । ମାନସକାରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚୌପାଞ୍ଚରେ ଏହାର ସ୍ଵସ୍ତ ଉଦଘୋଷଣା ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି- ମୋତେ ସେହି ସେବକ ହିଁ ପ୍ରିୟ, ଯିଏ ମୋର ଅନୁଶାସନକୁ ମାନିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋ ଦ୍ଵାରା ବତାଯାଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ଚାଲିଥାଏ ।

ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ଯେତେବେଳେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶଙ୍କା ନଷ୍ଟହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ଏକ ସଜ୍ଞା ଶିଷ୍ୟ ପରି ସେ ଭଗବାନ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ! ଏବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ବଚନ ପାଳନ କରିବି ।

ଅର୍ଜୁନ କହିଲେ- ହେ ଅଦ୍ଭୁତ । ଆପଣଙ୍କ କୃପା ବଳରେ ମୋର ମୋହ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ତୁତି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପାରିଛି । ଏବେ ମୁଁ ସଂଶୟରହିତ ହୋଇ ଯାଇଛି, ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବି । ଆପଣଙ୍କର ବଚନ ପାଳନ କରିବି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ହେଲା ଆମେ ନିଜ ଗୁରୁଙ୍କ ବଚନ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିବା ଉଚିତ । ଏପରି ନ କଲେ ଆମେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ସୁଖା ଗୁରୁଙ୍କର କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପାରିବା ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀରାମଚରିତ ମାନସର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚୌପାଞ୍ଚରେ ମାତା ଭଗବତୀ ପାର୍ବତୀ ଏହି ସତ୍ୟର ସ୍ଵସ୍ତ ଉଦଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି - ମୁଁ ନିଜର ଗୁରୁ ନାରଦଜିଙ୍କ ବଚନକୁ ଛାଡ଼ିବା ନାହିଁ, ପଛେ ମୋର ଘର ବସୁ କି ଉଜୁଡ଼ି ଯାଉ, ଏଥିରେ ମୁଁ ଡରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଗୁରୁ ବଚନରେ ଯାହାର ବିଶ୍ଵାସ ନାହିଁ, ତାକୁ ସୁଖ ଓ ସିଦ୍ଧି ସ୍ଵପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ସୁଗମ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଯୁଗେଷି ପରମପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ସାଧକ ଓ ଶିଷ୍ୟର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ତର୍ଷ୍ଣ

ପାଇଁ ତିନୋଟି ସୂତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଉପାସନା, ସାଧନା ଓ ଆରାଧନା । ଉପାସନା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ଆରାଧ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ବସିବା, ତାଙ୍କର ସଦଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ଚିନ୍ତନ ମନନ କରିବା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଉତ୍ତାରିବା, ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବା । ସାଧନା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଯମ । ଉପାସନାରୁ ଅର୍ଜିତ ଉର୍ଜ୍ଞକୁ ଇନ୍ଦ୍ରିୟସଂଯମ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସଂରକ୍ଷିତ କରି ପାରିବା ଏବଂ ଆରାଧନା ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସଂରକ୍ଷିତ ଉର୍ଜ୍ଞର ସାମାଜିକ ହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁନିୟୋଜନ କରିବା । ଏହା ସହିତ ନିଜର ପ୍ରତିଭା, ଶ୍ରମ, ସମୟ ଓ ଧନର ଉଚିତ ଉପଯୋଗ, ସମାଜ ହିତରେ ଉପଯୋଗ କରିବା । ଆଉ ଏକ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଲା ଆମେ କାମନାପୂର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ କାମନାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜର ଗୁରୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା । ଯଦି ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ସଜ୍ଞା ଶିଷ୍ୟ ପରି ସାଧକ ପରି ସାଧନାର ଏହି ସର୍ତ୍ତମ ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଉତ୍ତାରି ପାରିବା, ତଦନୁସାର ଜୀବନ ଜିଇ ପାରିବା, ତାହାକୁ ପାଳନ କରି ପାରିବା ତାହେଲେ ଆମର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉତ୍ତର୍ଷ୍ଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅବଶ୍ୟତା ।

ଗୋ ମାତାଙ୍କ ମହତ୍ତ୍ଵ

ଗୋ ମାତା ଯେଉଁଠି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ପ୍ରଶ୍ଵାସ ନିଏ, ସେଠାରେ ବାସୁଦେବ ରହେନାହିଁ । ଗୋ ମାତାର ଶରୀରରେ ତେତିଶ କୋଟି (ପ୍ରକାର) ଦେବା ଦେବୀ ନିବାସ କରନ୍ତି ।

ଯେଉଁଠି ଗୋ ମାତା ଖୁସିରେ ପାକୁଳି କରେ, ସେଠାରେ ଦେବତା ମାନେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଶୁଭ ପୁଷ୍ପ ବୃକ୍ଷି କରିଥାନ୍ତି । ଗୋ ମାତା ବେକରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଘଣ୍ଟିଶବ୍ଦରେ ଗୋ ମାତାଙ୍କ ଆରତୀ ହେବା ସହିତ ଦେବାଦେବୀଙ୍କ ଆରତୀ ହୋଇଯାଏ । ଭକ୍ତିର ସହିତ ଗୋ ସେବା କଲେ ସମସ୍ତ ଆପଦ ବିପଦ ଦୂରରେ ରହେ ।

ଗୋ ମାତାର ନିୟମିତ ଖୁରା ପଡ଼ୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସର୍ପ ଓ ବୃକ୍ଷିକଙ୍କ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ରୁହେନି ।

ଦେଶୀ ଗାଈ ଗୋବରରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ବାସ । ଗୋ ମୃତୁରେ ଗଙ୍ଗା ବିଦ୍ୟମାନ । ଗୋବର ଘଷି ଧୂଆଁ ରେ ଘର ଦୋକାନର ବାତାବରଣ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଏବଂ ସେଥିରୁ ସକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଗୋ ମାତାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଜ୍ୟୋତି ତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆଖିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଜ୍ୟୋତି ଥାଏ ।

ଗାଈ ଏ ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେବତା । ଗୋ ମାତା କାମଧେନୁଙ୍କ ରୂପ । ସେ ସବୁକ୍ଷ ହେଲେ ଯାଇ ସକଳ କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଦେଶୀ ଗାଈ କ୍ଷୀରରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତତ୍ତ୍ଵ ଥାଏ । ତେଣୁ ନିୟମିତ କ୍ଷୀର ଖାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଶରୀରରେ କେବେ ହେଲେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ହ୍ରାସ ହୁଏନା ।

ଗୋ ମାତା ଲାଞ୍ଜରେ ହନୁମାନ ରହିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଦୃଷ୍ଟିଆ ହୋଇଥିଲେ ଗାଈ ଲାଞ୍ଜରେ ଝାଡ଼ିଦେଲେ



କୃତ୍ତିଦୋଷ ନିବାରଣ ହୁଏ । ଗୋ ମାତାଙ୍କ ମେରୁଦଣ୍ଡରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକେତୁ ନାମକ ନାଡ଼ି ଥାଏ । ପ୍ରତିଦିନ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ସେଥିରେ ହାତ ବୁଲାଇ ଆଉଁସିଲେ ସବୁ ରୋଗ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଗାଈର କ୍ଷୀର ଅମୃତ ତୁଲ୍ୟ । ଗୋ ମାତା ଧର୍ମର ମୂଳ । ଗୋ ମାତାକୁ ଛାଡ଼ି ସନାତନ ଧର୍ମର କଳ୍ପନା ବି କରାଯାଇ ପାରେନା । ଗୋ ମାତା ପୃଥ୍ଵୀ ମାଆର ରୂପ । ଗୋ ମାତା ଜଗତ ଜନନୀ ସ୍ଵରୂପା । ଗୋ ମାତା ସର୍ବ ବେଦମୟା । ସର୍ବ ଦେବମୟା । ତାହା

ବିନା ପୂଜା ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଗୋଟିଏ ଗୋ ମାତାକୁ ଘାସ ଇତ୍ୟାଦି ଭୋଜନ କରାଇଲେ ତେତିଶ କୋଟି ଦେବତାଙ୍କୁ ଭୋଗ ଲଗାଇବା ସହ ସମାନ ।

ଗୋ ଗୋଷକୁ ନେଇ ମନୁଷ୍ୟରେ ଗୋତ୍ର ପ୍ରଚଳିତ । ସମୂହ ମନ୍ତ୍ରନରେ ବାହାରିଥିବା ଚଉଦ ରତ୍ନ ମାନଙ୍କ

ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ । ଗୋ ମାତା ସ୍ଵୟଂ ମାତା ଭବାନୀ ସ୍ଵରୂପା । ପଞ୍ଚଗବ୍ୟ ବିନା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପୂଜା ହୁଏନି । ହୋମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏନି । ପଞ୍ଚଗବ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଅସାଧ୍ୟ ରୋଗ ଠିକ୍ ହୋଇଯାଏ ।

ଗୋ ସେବା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏନା । ସେ ସୁଖୀ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ଯାପନ କରେ । ତନ, ମନ, ଧନରେ ଯେ ଗୋ ସେବା କରେ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ଉତ୍ତାରେ ସେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଧାମ ଗୋଲୋକରେ ବାସକରେ । ଗାଈ

ଲାଞ୍ଜ ଧରି ସହଜରେ ତପ୍ତ ବୈତରଣୀ ପାରହୁଏ ।

ଗୋବରରୁ ଜାଳେଣୀ/ ଗୋବର ଗ୍ୟାସ ମିଳେ । ଗୋ ମାତା ସବୁ ଦେବତା ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଈଷ୍ଟ ଓ ଆରାଧ୍ୟ । ସାକେତ ପୁରୀ ସମେତ ଇନ୍ଦ୍ରଲୀଳାଠାରୁ ମହାନ ଗୋଲାକ ଧାମ । ଗୋ ମାତା ବିନା ପୃଥିବୀର ସଂରଚନା ସମ୍ଭବ ହାଇ ନଥାନ୍ତା ।

ଗୋ ମାତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତିରେ ସଂସାରର ସବୁକଳ ରକ୍ଷା ହାଇଛି । ଗୋ ବଂଶଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପତ୍ତା ଯାଇଥିବା ଶସ୍ୟ ଫସଲ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଟେ । ଗୋ ମାତା ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜକୁ ସର୍ବଦା ଦୁଗ୍ଧ ଜାତ ପଦାର୍ଥ ଦେଇ ଉର୍ଜାର ଉତ୍ସ ହୋଇଛି । ଯେଉଁଠି ଗୋ ମାତାର ନିବାସ ସେଠି ସକଳ ତୀର୍ଥ ଧାମ ରହିଥାଏ ।

ଗୋ ମାତାର ସେବା ପରିକ୍ରମାରେ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରାର ଫଳ ମିଳେ । ଯାହାର ଭାଗ୍ୟ ଅସ୍ତମିତ ବା ହାତରେ ଭାଗ୍ୟ ରେଖା ନାହିଁ । ସେ ନିଜ ହାତରେ ଗାଈଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ ଚଟାଇଲେ ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଏ । ଗୋ ମାତାର ଚାରି ଗୋଡ଼ ମଝିରେ ଗଳିଗଲେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ଭୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଗୋ ମାତାଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ମୟ ଶ୍ଵାସ କ୍ରିୟାରେ ବାତାବରଣ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ । ନକାରାତ୍ମକ ଶକ୍ତି ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଗୋ ମାତା ଗର୍ଭରୁ ପ୍ରଖ୍ୟାତ

ବିଦ୍ଵାନ ଗୋକୃଷ୍ଣ ଜୀ ମହାରାଜ ଜାତ ହୋଇଥିଲେ । ଗୋ ମାତାଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏ ଧରାଧାମରେ ଅନେକ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ଓ ଦେବୀ ଦେବତା ଅବତାର ନିଅନ୍ତି । ଗାଈର ପ୍ରଥମ କ୍ଷୀର ବନ୍ଧ୍ୟା ନାରୀକୁ ପାନ କରାଇଲେ ସେ ବାଞ୍ଛ ଦୋଷରୁ ମୁକ୍ତିପାଏ ।

ଗୋଧନ ଅର୍କ (ଶୁଦ୍ଧ) ଗୋମୃତ ସେବନରେ ସମସ୍ତ ରୋଗ ଦୂରୀଭୂତ ହୁଏ । ଗୋ ଗୋମାତାଙ୍କୁ ବାଞ୍ଛଲ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ ଦେଲେ ଦୈବୀ କୃପା ହୁଏ । ଗାଈ ଜଗତର ପ୍ରାଣ କେନ୍ଦ୍ର ।

କାଳୀ ଗାଈ ପୂଜନରେ ଗ୍ରହ ଶାନ୍ତି ହୁଏ । ଶତ୍ରୁ ଦାଉରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ । ଗୋ ମାତା ଧାର୍ମିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ । ଗାଈ ଗୋଟିଏ ଚଳନ୍ତି ଦେବାଳୟ । ନିତି ଗାଈ ସେବା କଲେ ସମସ୍ତ ଦେବ ଦର୍ଶନ ପୂଜନର ଫଳ ମିଳେ । କୌଣସି ଶୁଭ କର୍ମ ଅଟକିଥିଲେ, ଗୋ ମାତା କାନ ପାଖରେ ନିଜ ଦୃଃଖ ଜଣାନ୍ତୁ । କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ସଫଳ ହେବ । ମୋକ୍ଷକାମୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋ ସେବାରେ ବ୍ରତୀ ହେବା ଉଚିତ ।

ଗୋ ମାତା ସର୍ବ ସୁଖଦାୟା ମାଆ । ହେ ! ମାଆ ତା'ର ମହିମା ଅନନ୍ତ, ଗୁଣ ଅପାର, ସମସ୍ତ ଗୁଣ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଅସମର୍ଥ । କୃପା କର ମାତା । ତା'ର କୃପାବଳରେ ଭକ୍ତିମୁକ୍ତି ମିଳୁ ।

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ରେ ନାବାର୍ତ୍ତର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ପାଳିତ

ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ : ରାଜ୍ୟବ୍ୟାପୀ ଏନଆଇସି ମାଧ୍ୟମରେ ପାଳିତ ହୋଇଥିବା ନାବାର୍ତ୍ତ ୪୦ତମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ଅବସରରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ରେ ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ବିଶ୍ୱଜିତ ମହାପାତ୍ର, ନାବାର୍ତ୍ତ ଡିଡିଏମ୍ ତାପସ କୁମାର ବେହେରା ପ୍ରମୁଖ ଅଧିକାରୀମାନେ ଯୋଗଦେଇ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ରଖି ବ୍ୟବସ୍ଥା, ରାଜ୍ୟର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶରେ ନାବାର୍ତ୍ତର ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରୁ ମଧୁସୂଦନ ମାଟ୍ଟାଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲାର ବିଶିଷ୍ଟ ଚାଷୀ ଭାବେ ନାବାର୍ତ୍ତ ସହାୟତାରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦିତ ଗୋଷ୍ଠୀର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦିଗରେ ବିଶେଷ ଅବଦାନ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ତପନ ମହାନ୍ତି ସମ୍ବଲପୁର ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍.ପି ହେଲେ

ସମ୍ବଲପୁର : ସଦର ଏସ୍.ଡି.ପି.ଓ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ତପନ କୁମାର ମହାନ୍ତି ପଦୋନ୍ନତି ପାଇବା ପରେ ଏଠାରେ ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍.ପି ପଦବୀରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଆଇ.ୟୁ.ସି ଏଡବ୍ଲ୍ୟୁର ଡି.ଏସ୍.ପି ଶିଶୁ ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଡେଫାନାଲ ଆଇ.ୟୁ.ସି ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍.ପି ଭାବେ ବଦଳି ହୋଇଛନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁର ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍.ପି. ଉତ୍ତମେନ ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଆଇ.ୟୁ.ସି ଏଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍.ପି ଭାବେ ବଦଳି କରାଯାଇଛି ।

ସମ୍ବଲ ଦ୍ୱାରା ଶବ ସହାର

ସମ୍ବଲପୁର : ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ 'ସମ୍ବଲ' ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ଅସହାୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଶବ ସହାର କରାଯାଇଛି । ଶଶି ଦାସ ଓ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଭାରତୀ ଦାସ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ସାଙ୍ଗରେ ବଲାଙ୍ଗିର ଡିଲିଭେରୀ ଆସି ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ହେଲା ସହରର ଗୁଡେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ପାଖରେ ରହିଥିଲେ । କୌଣସି କାରଣରୁ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଦୁଇ ପୁଅ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଏ ନଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅସହାୟ ହୋଇ ସମ୍ବଲ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଶବ ବ୍ୟବହେତ ପରେ କମଳି ବଜାର ସ୍ଥିତ ରାଜ ଘାଟରେ ଶବ ସହାର କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିପରି ଦୀର୍ଘ ଦେହ ବର୍ଷ ହେବ ବୁଲି ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିବା ଜଣେ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିର ଶବ ମଧ୍ୟ ସହାର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ସୌରା ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଦିଲିପ ବୋଷ ଏବଂ ରାମଦାସ ପଣ୍ଡା ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ବିଭାଗ ଯୁଗ୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତିର ଅନୁଧ୍ୟାନ



ରେଡ଼ାଖୋଲ : କୃଷି ଓ କୃଷକ କଲ୍ୟାଣ ସଚିବଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କ୍ରମରେ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ବିଭାଗ ଯୁଗ୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରେଡ଼ାଖୋଲ ଗସ୍ତରେ ଆସି ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ଖରିଫ ରୁତୁରେ ବର୍ଷାଭାବ ଯୋଗୁଁ ରେଡ଼ାଖୋଲ ବ୍ଲକରେ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି

ଦେଖା ଦେଇଥିବା ବେଳେ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ବିଭାଗ ଯୁଗ୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶୈଳେଶ ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ରେଡ଼ାଖୋଲ ବ୍ଲକର ମୋତିବାହାଳ, ଚାରମାଳ, ବଡ଼ବାହାଳ, କଦଳିଗଡ଼, ଲୁହାପଙ୍କ ଆଦି ପଞ୍ଚାୟତର ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାମକୁ ଗସ୍ତ କରି ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଚାଷୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ

ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ରେଡ଼ାଖୋଲ କୃଷି ଜିଲ୍ଲା ଅଧିକାରୀ ଦିଲ୍ଲୀପ ନାଏକ, ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକାରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ, ଯୋଜନା ଅଧିକାରୀ ଟଙ୍କୁଧର ନାଗ, ସହକାରୀ କୃଷି ଅଧିକାରୀ ଗଗନ ବିହାରୀ ନାଏକଙ୍କ ସମେତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆଶାର୍ବୀଦ

ଯୋଜନାରେ ୧୦୩ ଶିଶୁ ଉପକୃତ

ଦେବଗଡ଼ : ଅସହାୟ ଶିଶୁଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଯତ୍ନ ଓ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆଶାର୍ବୀଦ ଯୋଜନା ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ସୁଧାଂଶୁ ମୋହନ ସାମଲଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଜିଲ୍ଲା ଶିଶୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୁନିଟ୍ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ବିଡିଓ, ସରପଞ୍ଚ, ଆଙ୍ଗନଓଡ଼ି କର୍ମୀ, ସୁପରଭାଇକର ଓ ସିଡିପିଓଙ୍କ ସହ ଚାଲନ୍ତୁ ଲାଇନ୍ କର୍ମୀଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏଭଳି ୪୯୫ ଜଣ ଅସହାୟ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି । ୧ମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୦୩ ଜଣ ଶିଶୁଙ୍କୁ ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି । ବାପା-ମା' ଛେଡ଼ଣ୍ଡ ୧୦ ଜଣ ଛୁଆଙ୍କୁ ମାସିକ ୨୫୦୦ ଓ ରୋଜଗାରକ୍ଷମ ବାପାଙ୍କୁ ହରାଇଥିବା ୯୩ ଶିଶୁଙ୍କୁ ମାସିକ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ୧୮ ବର୍ଷ ଯାଏଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏଥିସହ ବାପା-ମା' ଛେଡ଼ଣ୍ଡ ଉକ୍ତ ୧୦ ଜଣ ଛୁଆଙ୍କୁ ମଧୁବାବୁ ପେନସନ୍ ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ କରାଯିବ । ସହ ଜିଲ୍ଲା ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ବିଭାଗ ତରଫରୁ ମାସିକ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଆଯିବ ବୋଲି ପ୍ରଶାସନିକ ସୂଚନା ରହିଛି । ୧୦୩ ଶିଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୌରାଞ୍ଚଳର ୧୭, ରିଆମାଳ ବ୍ଲକର ୪୦, ବାରକୋଟ ବ୍ଲକର ୩୫ ତଥା ତିଳେଇବଣି ବ୍ଲକର ୧୧ ଜଣ ରହିଥିବା ବେଳେ ୫୭ ପୁଅ ଓ ୪୬ ଝିଅ ରହିଛନ୍ତି ।

ରେମଣ୍ଡା ଓ ରଷ୍ଟ୍ରା ସ୍କୁଲ ପରିଦର୍ଶନ କଲେ ବିଧାୟିକା

ବରଗଡ଼ : ଭେଡ଼େନ ବ୍ଲକ ରେମଣ୍ଡା ସ୍କୁଲ ଓ ରଷ୍ଟ୍ରା ସ୍କୁଲକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୫-ଟିରେ ସାମିଲ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପରେ ବିଧାୟିକା ସ୍ୱେହାଙ୍ଗିନୀ ଛୁରିଆ ଉଭୟ ସ୍କୁଲ ପରିଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ରଷ୍ଟ୍ରା ସ୍କୁଲ ପରିଚାଳନା କମିଟି ସଭ୍ୟ ଓ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସ୍କୁଲରେ ଶୈକ୍ଷିକ ପରିବେଶକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଭାରେ ବିଧାୟିକା କର୍ମୀ, ବ୍ଲକ ଜେଇ ପ୍ରଦୀପ ପଧାନଙ୍କ ସମେତ ଗ୍ରାମବାସୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ରଘୁନାଥ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଜିଲ୍ଲା ପରିସଦ ସଭ୍ୟ ସୁବାସ ହୋତା, ଭେଡ଼େନ ବ୍ଲକ ବିଜେଡି ସଭାପତି ହରିଶଙ୍କର ବେହେରା, ଏଇଇ ସୈଲେସ ଡେଲକା, ଆତ୍ମା ସଭାପତି ସୁରେନ୍ଦ୍ର କର୍ମୀ, ବ୍ଲକ ଜେଇ ପ୍ରଦୀପ ପଧାନଙ୍କ ସମେତ ଗ୍ରାମବାସୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ରେମଣ୍ଡା ସ୍କୁଲରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ବିଜୟ ଜୈସାଲ, ପର୍ଶୁରାମ ପାତ୍ର, ସ୍କୁଲ ଡେୟାରମେନ୍, ତୋଷବନ୍ତ ବେହେରା, ଡାକ୍ତର ମନୋରଞ୍ଜନ ମେହେର, ସହଯୋଗୀ ସୁଶାନ୍ତ ପଟ୍ଟେଲ ତଥା ବହୁ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଭିଜିଲାନ୍ସ ଜାଲରେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିକାରୀ

ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର : ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ତୁରେକେଲା ବ୍ଲକ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିକାରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ଭୋଇ ଆୟବର୍ହିତୃତ ସମ୍ପତ୍ତି ଠୁଳ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ବିଭାଗ ୫ଟି ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ାଉ କରିଛି । ଶ୍ରୀ ଭୋଇଙ୍କ କଣ୍ଟାବଣ୍ଡିର ପଟେଲ କଲୋନୀ ସ୍ଥିତ ବାସଭବନ, ଧଣ୍ଡାମୁଣ୍ଡାର ପିତୃକ ବାସଭବନ, ତୁରେକେଲା ମୁରିବାହାଲ ବ୍ଲକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଫଟୋ ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ଚଢ଼ାଉ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡିଛି ।

ଦେବଗଡ଼ରେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ମେଳା



ଦେବଗଡ଼ : ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ତରଫରୁ ଡିଇଓ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଭିଡିଓ କନଫରେନ୍ସିଂ ମାଧ୍ୟମରେ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ବିଜ୍ଞାନ, ଗଣିତ ଓ ପରିବେଶ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି । ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ବେହେରା ଏହାକୁ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଥିବା ବେଳେ ଅତିରିକ୍ତ ଡିଇଓ ଶକୁନ୍ତଳା ଟେଙ୍କେ ଓ ବିନୋଦ ସିଂ ପ୍ରମୁଖ ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନ ନିରୀକ୍ଷକ ଶୁଶିଳ ପରିଡାଙ୍କ

ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଜେନାମଣୀ ସାହୁ ଓ ନରେନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ ବିଚାରକ ରହିଥିଲେ । ମେଳାରେ ବ୍ଲକ ସ୍ତରରୁ ଆସିଥିବା ୧୫ଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଇକୋ-ଫ୍ରେଣ୍ଡଲି ମେଟେରିଆଲ୍ ବିଭାଗରେ ତିଳେଇବଣି ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଭିଜ୍ଞ ରଣା, ହେଲଥ୍ ହାଇଜିନ୍ ଆଣ୍ଡ କ୍ଲିନିକେନ୍ସ ବିଭାଗରେ ଦେବଗଡ଼ ଗାଲ୍ ସ ହାଇସ୍କୁଲର

ସନ୍ତୋଷିନୀ ସିଂ, ଇଂଟାରେକ୍ଟିଭ୍ ସମ୍ପୃକ୍ତୟାର ବିଭାଗରେ ବାରକୋଟ ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମେଘନାଦ ପ୍ରଧାନ, ହିଷ୍ଟୋରିକାଲ ଡେଭେଲପମେଣ୍ଟ ବିଭାଗରେ ନକକୁଳ ହାଇସ୍କୁଲର ପୂଜା ଗରିଆ ଏବଂ ମେଥ୍ରେମେଟିକାଲ ମୋଡେଲିଂ ବିଭାଗରେ ତିଳେଇବଣି ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟର ସୁରଶିକା ସାହୁ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ମେଳା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି ।

ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ସୂଚନା

ସାପ୍ତାହିକ 'ସୁଖାର' ନେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାଙ୍କର ଦେଖ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖାର ଏକାଡ଼ିଂ ନମ୍ବର ୦୧୮୫୨୦୧୦୨୧୫୩୮, ଆଇଏଫସି କୋଡ୍- ସିଏନଆର୍ବି ୦୦୦୧୮୫ ରେ ଏନଇଏଫଟି, ଆରଟିଜିଏସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜମା କରି ପାରିବେ ।

Subscription Rate of The Sweekar	
Life Member	- Rs.5000.00
Annual	- Rs. 500.00
Half-yearly	- Rs. 250.00
Quarterly	- Rs. 120.00
Advertisement Tariff of The Sweekar	
Full Page	- Rs. 2,00,000.00
Half Page	- Rs. 1,00,000.00
Quarter Page	- Rs. 50,000.00
Colour Advertisement - 100% Extra	

